DE JAAR. N°. 894. **1840.** WOENSDAG, 30 SEPTEMBER

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Abonnement
bij het bureau van het blad, Warmoesstraat, N°. 206.
bij boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

Prijs
voor 3 maanden,
te *Amsterdam* ...
en *Buitensteden* franco ...
ADVERTENTIËN.
Zeven regels of minder ... *f* 1.75.
Elken regel meer ... » 25.
Zegel voor elke Advertentie en herhaling.. » 35.

NEDERLANDEN.

... 29 Sept. Van Parijs, onder dagteekening van den 22 dezer ...:

«... die gisteren avond in *Tortoni* plaats had, was het gevolg van ... de ministeriële avondbladen, dat de consuls der vier mogendheden ... dezer uit Alexandrië waren vertrokken. Ik meen u te kunnen ... het gouvernement dezen morgen eene télégraphische dépêche ...n, die dat berigt wederspreekt, en volgens welke de consuls ... zer nog te Alexandrië op hunne posten waren. Een gedeelte ...sch escader was naar Beyruth vertrokken, alwaar op nieuw ... tot het ontruimen van Syrië aan Soliman-pacha zal worden ...

..., het bekende legerhoofd van Don Carlos, is op vrije voeten ge... ...as dezen middag in Tortoni, alwaar hij de aandacht van alle de ... tot zich trok. Hij is voornemens naar Marseille te gaan, en al... ...opig zijn verblijf te vestigen.»

... aanzien der buitengewone vergadering van het *Privy-Council*, ... volgens eenige dagbladen, den 28 dezer te Londen moest gehouden ... zegt de *Siècle*, onder anderen, dat zij, naar men verzekert, ... is op aandringen van lord Palmerston; maar van lord Melbourne ... John Russel, en dat zij ten doel heeft eene grondige overweging ... oostersche vraagstuk, in verband met de nieuwe voorstellen des ... De *Siècle* doet die mededeeling vergezeld gaan van de ... dat er, na het reeds gebeurde, niet veel hoop bestaat, het ... Londen te zien terug keeren tot eene staatkunde, die met ... der beide natien beter overeenkomt, en meer geschikt is, om ... te bewaren.

... ontvangen heden mededeeling uit eenen brief van Londen van den ..., waarin men het volgende aantreft:

«... verzekeringen van eenen, zoo ik meen, goeden kant, gisteren ontvangen, is het niet onwaarschijnlijk, dat in de buitengewone ver... van ministers en verdere leden van het *Privy Council*, die, naar ..., morgen zal plaats hebben, het tractaat van 15 Julij eenige ... zal ondergaan.»

... dit bevestigt zal het eene verrassing zijn voor de *Siècle*. Men ... het algemeen belang reden hem die toe te wenschen.

... vriendelijke hand deelt ons eenen particulieren brief mede van ... den 19 dezer, waarin gezegd wordt, dat de stoomboot uit de ... op den 18 *des avonds* is aangekomen, en het berigt heeft ... dat de voorstellen des sultans en der vier mogendheden door ... zijn aangenomen. Deze brief bevestigt alzoo de tijdingen, ... en van elders omtrent den stand der oostersche zaken reeds ... bekend geworden.

... nummer van woensdag den 16 dezer hebben wij, onder FRANKRIJK, ... ing van het opgevat begrip, alsof Constantinopel, indien het ... leger tegen die hoofdstad oprukte, door russische troepen zou ... worden, uit eigen bronnen medegedeeld, dat ten dien aanzien was ...

... het russische leger wel tegen het egyptische in Klein-Azië han... maar geenszins Constantinopel bezetten mag;

Dat, indien te Constantinopel een russisch legercorps mogt noodig ..., dit corps dadelijk zal worden vervangen door een oostenrijksch corps, hetwelk op engelsche schepen naar Constantinopel zal worden ...erd.

... bepalingen niet vindende in het tractaat van 15 Julij hebben wij ... berigtgever opheldering gevraagd. Thans vernemen wij van onzen corres..., dat de gemelde bepalingen in eene geheime *annexe* van het tractaat van 15 Julij zijn vervat, en, tevens, dat tot dit tractaat nog verschil... ...mensen behooren, die niet publiek zijn gemaakt, en waarbij Engeland ... heeft tegen de uitbreidingszucht van Rusland waarborgen te erlangen.

— Naar men verneemt, zijn op de aanbevelingslijst, door de regtbank ..., tot vervulling der openstaande betrekking van regter plaatsver... bij de arrondissements-regtbank alhier, geplaatst de heeren: mr. J. J. ..., mr. C. F. Gulcher en mr. D. A. Portielje, allen advocaten alhier.

— Men schrijft ons, dat Z. M. den heer Burmania Rengers, gewezen gouverneur ad interim der provincie Vriesland, heeft benoemd tot ridder ... van den nederlandschen leeuw.

— Wij vernemen, dat Z. M. dezer dagen heeft benoemd tot secretaris der gemeente Driel (Gelderland), den heer B. A. de Krijger; tot secretaris der gemeente Bergh (Gelderland), in plaats van den heer J. A. Hacklander, aan wien als zoodanig een eervol ontslag is verleend, jhr. E. T. J. A. van Grotenhuis, burgemeester der gemeente, met vergunning, om deze beide betrekkingen gelijktijdig te bekleeden; tot secretaris der gemeente Berkenwoude (Zuid-Holland), in plaats van den heer P. Snel, aan wien, op zijn daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag als zoodanig is verleend, den heer J. J. Snel.

— Z. M. heeft den nieuw benoemden gouverneur der provincie Vriesland, den graaf J. H. van Rechteren, tevens benoemd tot staatsraad in buitengewone dienst.

— De *Staatscourant* bevat een koninklijk besluit van den 24 Sept. ll., waarbij de Grondwet van het koningrijk der Nederlanden wordt verklaard, in het hertogdom Limburg dezelfde kracht te hebben als in de overige deelen van het koningrijk; met bepaling, dat dit besluit zal worden afgekondigd in eene plegtige openbare teregtzitting van de regtbank te Roermonde, mitsgaders van de puijen der raadhuizen van de steden en gemeenten, en zal hetzelve voorts in het *Staatsblad* en in het *Officiëel blad van Limburg* geplaatst worden.

— De plaatselijke commissie van geneeskundig toevoorzigt alhier, in overweging nemende de belangrijke diensten, door Tulp, Ruijsch, Camper, Bonn, van Gesscher en andere, zoo vroegere als latere beroemde mannen aan de ontleed-, natuur- en heelkunde bewezen, heeft als prijsvraag voorgesteld: «Eene oordeelkundige geschiedenis van hetgeen in Amsterdam, sedert het begin der zeventiende eeuw tot het einde der achttiende eeuw, in de ontleed-, natuur- en heelkunde belangrijks verrigt is, vergeleken met de vorderingen, welke in andere plaatsen in Nederland deze vakken der geneeskunde ter zelfder tijd ondergaan hebben.» — Tot mededinging wordt een ieder uitgenoodigd, hetzij binnen of buiten het rijk woonachtig, doch zijn de leden der geneeskundige commissie alhier, zoo provinciale als plaatselijke, uitgezonderd. De antwoorden moeten door eene andere hand dan die des schrijvers, duidelijk in het latijn of nederlandsch geschreven, en overigens op de bij beantwoording van prijsvragen gebruikelijke wijze, vóór den laatsten December 1841, vrachtvrij, aan den voorzitter van de commissie, H. W. van Rossem, med. doct., Keizersgracht bij de Reguliersgracht, alhier, gezonden worden. De commissie belooft eenen prijs van veertig gouden ducaten voor de verhandeling, welke zij voldoende zal keuren. De verhandelingen, zoo bekroonde als niet bekroonde, blijven het eigendom der commissie, welke het goedgekeurde stuk, zoo spoedig mogelijk, door den druk verkrijgbaar zal stellen.

'S GRAVENHAGE 28 Sept. Men ... [illegible] ... hoogstdeszelfs privé-fondsen, aan het alhier op te rigten israëlitische oude mannen- en vrouwenhuis, eene som van *f* 1 500, heeft geschonken.

— Aan den gepensioneerden majoor J. G. Meijer is door Z. M. de vergunning verleend om de activiteits-uniform der infanterie te blijven dragen.

— Naar men verneemt, is door Z. M. tot procureur te Dordrecht benoemd de heer D. W. Hordijk.

ROTTERDAM 28 Sept. Den 26 dezer is van de werf van de scheepsbouwmeesters W. en J. Hoogendijk en C°., aan het kralingsche veer, met het beste gevolg te water gelaten het barkschip, genaamd *Laurens Jz. Koster*, groot ongeveer 380 Javalasten, zullende gevoerd worden door kapitein D. R. Kleve, en gebouwd voor rekening der reederij onder directie van den heer D. Dunlop, alhier.

— Den 18 dezer had ter reede van Helvoetsluis het volgend treffend voorval plaats: Het kleinste der rijks werk-vaartuigen van dit marine-departement, *de Noodhulp*, schipper A. Stolk, op zijde liggende van Zr. Ms. brik *de Brak*, om eenige goederen te lossen, had eene der sloepen van die brik het ongeluk, bij het op zijde liggen, om te slaan; vier der tien roeijers dezer sloep sprongen op de brik over, doch de zes overigen zouden gewis den dood in de golven gevonden hebben, daar er geen ander vaartuig dan de kleine boot van *de Noodhulp*, ruim vier ellen lang, bij de hand was. Schipper Stolk, gevolgd door den dienstdoenden bootsman en een' matroos der brik, aarzelde geen oogenblik, sprong in het ranke bootje en snelde den reeds zinkenden schepelingen ter hulp, waarvan er een, reeds onder water, naauwelijks door den schipper kon gegrepen worden, en het gelukte hen allen in het vaartuig op te nemen, dat, met zulk een' last overladen, ieder oogenblik dreigde te zullen zinken, terwijl het reeds op een aanmerkelijken afstand van de brik was weggedreven. De brave schipper en zijne medgezellen zagen hunne edele pogingen bekroond en redden, met gevaar van hun eigen leven, dat van zes hunner natuurgenooten.

BELGIË.

BRUSSEL 28 Sept. Sedert eenige dagen heeft een vrij drokke koerierwissel tusschen Londen en deze hoofdstad plaats. Gisteren heeft de heer van de Weijer dépêches uit Londen ontvangen, welke hij onmiddellijk verzonden heeft naar koning Leopold, die zich nog te Wiesbaden bevindt.

— Het dagblad *le Commerce d'Anvers* zegt, dat het eene daadzaak is, dat de vier mogendheden geweigerd hebben tot de jongste voorstellen, door Mehemet-Ali gedaan, toe te treden. (*Wij beschouwen dit berigt als voorbarig.* DE RED.)

FRANKRIJK.

Gew. Part. Corresp. PARIJS 27 Sept. De dagbladen hebben het nieuwe protocol, te Londen door de vertegenwoordigers der vier mogendheden geteekend, bekend gemaakt, hetwelk de uitdrukking bevat van het voornemen, om van de verwikkelingen in het Oosten geen gebruik te maken, tot uitbreiding van grondgebied of vermeerdering van invloed. Het schijnt, dat de kabinetten van Weenen en Berlijn, ten aanzien van de twee andere kabinetten eenige bezorgdheid hebbende opgevat, tot dit nieuwe protocol, waarbij de geheelheid van het Ottomanische rijk en de duurzaamheid van het evenwigt van Europa gewaarborgd worden, hebben aanleiding gegeven; en het komt ons voor, dat deze maatregel van voorzorg, uitgegaan van twee der contracterende partijen, een bewijs oplevert, dat de verbonden kabinetten wederkeerig in elkanders zuivere bedoelingen geen volkomen vertrouwen stellen.

Mogelijk is dit wederkeerig gemis van vertrouwen de oorzaak der traagheid, welke men in de laatste dagen in de toepassing der dwangmaatregelen opmerkt. De 20 dagen beraads zijn verstreken; Mehemet-Ali is alzoo vervallen van het bezit van Syrië, en zelfs van het bezit van Egypte. Evenwel, de blokkade der Egyptische havens is te Alexandrië nog niet afgekondigd. Het schijnt, dat men het antwoord van den sultan op de nieuwe voorstellen van Mehemet Ali inwacht, alvorens tot dien maatregel te komen.

De blokkade der kusten van Syrië is nogtans in werking gebragt, en het is mogelijk, dat het engelsch escader deze provincie onderwerpen wil, alvorens Mehemet-Ali in Egypte aan te vallen.

(De correspondent voegt wijders bij deze beschouwing eenige aanmerkingen, die toonen, dat hij zelf ook in de gegrondheid zijner bespiegeling geen ... [illegible] ... dwangmaatregelen tegen Egypte zou, meent hij, ook kunnen strekken om aan de verbonden mogendheden den tijd te geven tot het vermeerderen en vereenigen hunner strijdkrachten in de Middellandsche Zee. Van de onderneming tegen Syrië verwacht hij weinig goeds, zoo lang het enkel bij eene blokkade blijft; maar hij denkt, dat men landingstroepen van Constantinopel wachtende is.)

In den namiddag van gisteren heeft eene conferencie bij het russische gezantschap plaats gehad, ten gevolge van welke een der sécretarissen van het gezantschap met dépêches naar St. Petersburg is vertrokken.

Aan het ministerie van oorlog is sprake van eene militaire policie, tot welker oprigting een speciaal crediet zou geopend worden.

In den *Alzace* wordt het volgende gezegd: — De geruchten van eenen oorlog worden meer en meer algemeen en dagelijks ernstiger. Men verzekert ons, dat alle maatregelen zijn genomen, om, op het eerste teeken van vijandelijkheid, een leger van 80,000 man in den Elzas te kunnen bijeenbrengen. De Rijn-provinciën, zegt men, zullen, op het eerste kanonschot in het Oosten, worden bezet, en het publiek zal het door de regering vastgestelde ontwerp van krijgsbewegingen niet anders leeren kennen, dan door zijne uitkomsten.

Volgens het *Journal du Hâvre*, heeft de admiraal Grivel verboden de haven van Brest, zonder zijne bewilliging, aan vreemdelingen te laten bezigtigen. Men had opgemerkt, dat de verzoeken, om de arsenalen en werkplaatsen aldaar te bezien, in den laatsten tijd ongemeen talrijk waren geweest, en wantrouwen opgevat tegen de bezoekers, waaronder vele Engelschen waren, die alles met de uiterste naauwkeurigheid opnamen.

Het grieksche dagblad *l'Ami du Peuple* van den 9 dezer meldt, dat den 4 eene fransche oorlogstoomboot het anker geworpen heeft in de haven van

MENGELWERK.

PRAXEDA, KEIZERIN VAN *DUITSCHLAND*.

(*Vrij gevolgd naar* ALEXANDRE DUMAS.)

(*Vervolg.*)

II.

DE KAMPVECHTER.

Keizer HENDRIK IV. had te *Aken* een' rijksdag belegd, om van de stenden te verkrijgen, dat zijn zoon HENDRIK tot roomsch koning werde verkozen, in plaats van diens ondankbaren en oproerigen broeder KOENRAAD, die, het ..., hem door zijns vaders invloed gegeven, misbruikende, zich tegen den ... durfde verzetten, en hem zelfs door paus URBANUS II. in den ban ... doen.

Te midden eener zitting brengt men den vorst eene geheimzinnige boodschap. «Zijne tegenwoordigheid,» zoo luidt dezelve, «wordt te *Keulen* verzocht: dáár zal men hem een belangrijk geheim ontdekken.»

De keizer verlaat den rijksdag; twee der edelste rijks-vrijheeren, GUNTHRAM VON FALKENBURG en WALTHER VON THAN, verbeiden hem aan de poort van het paleis. HENDRIK gaat met hen binnen, en, door hun somber en ...spellend gelaat getroffen, vraagt hij angstig naar de oorzaak daarvan.

«De majesteit van den troon is in gevaar;» zoo luidt GUNTHRAM'S antwoord.

«En wie is er oorzaak van?»

«De keizerin PRAXEDA, uwe gemalin.»

HENDRIK verbleekt: nimmer trof hem eene heillooze tijding gevoeliger ...ze. Want PRAXEDA, met wie hij naauwelijks twee jaren was gehuwd, ...A, die hij aanbad, was de eenige troost, het eenig geluk van zijn ... en rampzalig leven. Zijne krachten verzamelende om den zwaren ... door te staan, vroeg hij, waarin zijn gemalin had gedwaald.

«... maakte zich schuldig aan een' misstap, die onze eerbied voor de eer ... kroon niet kan gedoogen of verzwijgen.»

«Maar spreek dan, in 's Hemels naam. — Wat deed PRAXEDA?»

«In uw afzijn, heer keizer, heeft zij den misdadigen hartstogt eens jongen ridders bemoedigd en geduld: en dit schaamteloos, openlijk....»

De ongelukkige keizer moest zich aan een' armstoel vastklemmen: hij had onlangs een' brief van PRAXEDA ontvangen, waarin zij hem opgetogen de zoete hoop mededeelde van weldra moeder te zullen worden.

«Wie is die ridder, waar is de ellendige?»

«Hij heeft *Keulen* verlaten, gelijk hij er gekomen was: plotseling en onbekend. Niemand onzer weet zijn' naam. Maar wilt gij weten, wie hij is, en van waar hij komt, zoo vraag het der keizerin, want aan haar heeft hij zich gewis bekend gemaakt.»

«Ik dank u,» sprak HENDRIK, met eene doffe stem: «Gaat beiden in dit vertrekje.»

De edelen gehoorzaamden.

Toen liet hij de keizerin ontbieden. Met zijn onheil alleen gebleven, scheen hij er de grootheid van te meten: wèl hevig moest het voor hem zijn, want hij, dien vijf en veertig jaren van onrust, vernedering, oproer en ondankbaarheid niet deden verwrikken, hij, die, bij afwisseling overwinnaar en verwonnen, keizer en vlugteling, verbanner en banneling, geen oogenblik den moed liet zinken — hij, die alles had verdragen en verkropt, HENDRIK IV kromde zich onder het gewigt zijner schande, en deinsde terug voor de ondankbaarheid van het eenige wezen, dat hij tot nu toe nog vertrouwd had. Loodzwaar rolden hem de tranen langs de kaken.

PRAXEDA kwam. Zij vermoedde de reden niet van HENDRIKS onverwachte wederkomst. Zij naderde haren gemaal op de teenen, ten einde hem op hare beurt te verrassen. Met een' kinderlijken glimlach blikte de jonge, blonde en ranke vrouw haren in zijne droefheid verzonken echtgenoot aan, en boog haar hoofd over het zijne, om hem den welkomstkus te geven. Maar de keizer sprong bij de aanraking van hare kuische rozenlippen overeind, als hadde hem eene adder gestoken.

«Wat deert u, mijn vorst?» vroeg PRAXEDA ontbutst.

«Mevrouw, gij zaagt mij onder den rampspoed waggelen: gij zaagt mijne keizerlijke kroon in een' doornkrans verkeerd: gij zaagt het klamme zweet, door zorgen en vertwijfeling uit mijn ligchaam geperst, dit voorhoofd bedekken: maar nimmer, neen, nimmer, niet waar? zaagt gij eenen enkelen traan langs mijne wangen vloeijen. Welnu, verheug u thans, en wees hoovaardig, gij ziet mij weenen.»

«En waarom weent gij, mijn edele heer, mijn veelgeliefde heer gemaal?»

«Omdat den grijsaard, door zijne onderdanen verlaten, door zijne vassalen verloochend, door zijn' zoon in den ban geslagen, door Godes vertegenwoordiger op aarde gevloekt, slechts één wezen nog overbleef. Dat wezen waart gij. En gij hebt mij verraden!» PRAXEDA werd aan een marmerbeeld gelijk.

«Heer keizer, men heeft u misleid. En sprak een ander als gij deze hoonende taal, zoo zou ik hem antwoorden: gij zegt onwaarheid.»

«Nadert!» riep nu de vorst, zich tot het vertrek wendende, waarin de aanklagers zijne bevelen verbeidden.

GUNTHRAM VON FALKENBURG en WALTHER VON THAN verschenen.

PRAXEDA huiverde: eene geheime inspraak had haar steeds die beide edelen als hare gezworen vijanden doen duchten. Zij traden toe met afgemeten stappen, en zeiden langzaam:

«Vorst, hetgeen wij zeiden, is waarheid, en wij zullen het volhouden tegen u en tegen allen, zoolang wij een woord kunnen uiten en een zwaard kunnen houden.»

«Gij hoort het, mevrouw,» hernam HENDRIK IV. «Let wel op hetgeen zij zeiden, want zij spraken uw vonnis. Indien gij na verloop van een jaar en één' dag geenen ridder hebt gevonden, die, van uwe onschuld overtuigd, voor u in het strijdperk wil treden, zoo zult gij op de groote markt te *Keulen* den brandstapel bestreden.»

«Mijn edele heer,» antwoordde PRAXEDA, «ik bid den Heiland, dat zijne goedertierenheid mij niet begeve, en ik hoop, dat door zijn' hoogen bijstand de waarheid en de onschuld zullen zegevieren.»

«Het zij zoo,» sprak de keizer, en hij liet zijne gemalin naar eene afgelegen, sombere binnenzaal geleiden, die haar tot gevangenis moest verstrekken.

En reeds drie honderd vier en zestig dagen was zij opgesloten en verlaten, en in weêrwil van hare betuigingen, in weêrwil van de beloften, die zij liet afkondigen, was voor haar nog geen ridder opgetreden — zoo vervaarlijk klonk de naam van hare aanklagers.

Gedurende hare afzondering bragt PRAXEDA een' zoon ter wereld; zij voedde en bezorgde het arme wicht, zonder eenigen bijstand te erlangen. Slechts DOUCE van *Provence*, die sinds drie jaren haar hemelschoon, maar door den

Faleros; gevolgd door 9 fransche oorlogschepen, ten deele van linie- en ten deele driedekkers. Deze vloot staat onder de bevelen van den admiraal Hugon.

De ongesteldheid van Mehemet-Ali is geweken; hij heeft zich naar zijn landgoed Moharembey begeven, alwaar hij eenige dagen verblijven zal.

— In den *Constitutionel* leest men, dat de onder-koning zijne wapeningen met den meesten nadruk voortzet; nimmer ontwikkelde hij zoo veel kalante bij zulk eene werkzaamheid. De arabische regementen zijn in Egypte aangekomen. Deze keurbenden onderscheiden zich door hunne tucht en wakkere houding. Rusland verdubbelt mede zijne toebereidselen. Men verneemt, dat te Kroonstad bevel ontvangen is, tot het wapenen van 9 linieschepen en 4 brigades. (?) Volgens sommige tijdingen, maakten de vier consuls zich gereed om uit Alexandrië te vertrekken; maar onze correspondentie maakt van deze omstandigheid geen gewag.

— De *Courrier Français* behelst het volgende: — Hoewel Rifaat-bey met vredelievende voorstellen, die, zoo het scheen, tot eene minnelijke schikking moesten leiden, vertrokken is, heeft men, de gestelde termijnen verstreken zijnde, geen enkel oogenblik van stilstand vergund. De consuls, die den 6 September verzochten hunne functiën te mogen voorzetten, hebben den volgenden dag alle diplomatische betrekking tot Mehemet-Ali afgebroken. Den 7 hebben de consuls hunne vlaggen ingehaald en Alexandrië verlaten. Men gelooft echter, dat de consul van Oostenrijk zijne ambtgenooten niet gevolgd, maar gebleven is, om te waken over de belangen, die hem zijn aanvertrouwd. De admiraal Stopford is, met achterlating van drie schepen, naar Beyruth verzeild. Het schijnt, dat de engelsche staatkunde eenen aanslag tegen Beyruth of St. Jean d'Acre in den zin heeft. (*Het berigt van het vertrek der consuls op den 7den houden wij voor niet gegrond.* De RED.)

— Eenige dagbladen bevatten de briefwisseling tusschen Soliman-pacha en den engelschen consul te Beyruth. De brief van den eersten luidt aldus: Mijnheer de consul! De onwettige vorderingen, bedreigingen en daden van wezenlijke vijandigheid van uwe regering, zonder voorafgaande oorlogsverklaring, en op den eenigen grond van een nog niet geratificeerd tractaat tusschen de mogendheden, die zich de bondgenooten van den sultan noemen, hebben de betrekkingen tusschen onze wederzijdsche gouvernementen zeer hagchelijk gemaakt. Uit aanmerking der bedreigingen en kuiperijen, waarvan de engelsche agenten sinds lang onder de bergbewoners gebruik maken, en van het weigerend antwoord van Z. H. Mehemet op de hem voorgestelde schikking, heb ik, mijnheer de consul, thans de eer u te doen opmerken, dat uwe tegenwoordigheid in deze stad niet alleen overbodig is; maar dat het zelfs voorzigtig en gepast zoude zijn u met uw gezin te verwijderen.

Zelfs, indien de oorlog moest plaats hebben, hetgeen waarschijnlijk is, vermits de onderkoning voor woorden niet afstaat hetgeen hij verkregen heeft door de wapenen, zou ik u uitnoodigen om uwe vice-consuls en engelsche agenten te gelasten tot de spoedigst mogelijke ontruiming van ons grondgebied.

Ik moet voorts u doen weten, dat ik de gestrengste orders heb uitgevaardigd, om elken beschuldigde van bespieding of aanzetting tot wanorde gevangen te nemen, en naar de krijgswetten te straffen, overeenkomstig de dagorde van den 27 Djemat Elakhar, 1256.

De kooplieden en andere engelsche onderdanen, voor eigene zaken in Syrië gevestigd, welke verlangen mogten in het land te blijven, zullen gelijk met de andere inwoners in hunne regten en belangen beschermd worden.

Beyruth, 28 Djemat Elakhar 1256. (*Get.*) SOLIMAN.

De consul heeft geantwoord: « Mijnheer de generaal! Ik heb de eer u de ontvangst van uwen brief te berigten. Zonder over den inhoud in beschouwingen te treden, neem ik de vrijheid u te doen opmerken, dat het mij ten eenenmale onbewust is, dat er tusschen Groot-Brittanje en Egypte eene verklaring van oorlog bestaat. Gij zelf, generaal, hebt niet geoordeeld mij die te moeten mededeelen, en zoolang ik geene bevelen van mijne lastgevers, of van u eene officiële kennisgeving ontvangen heb, met aanzegging, om Beyruth binnen eenen bepaalden tijd te ontruimen, kan ik mij niet onttrekken aan mijnen post, en aan de mij opgedragen belangen, ten aanzien van welke ik uw gevoelen, dat mijne tegenwoordigheid overbodig zoude zijn, niet deelen kan.

« Ik weet niet, generaal, of de zinsnede in uwen brief, dat het zelfs voorzigtig en gepast zijn zou, Beyruth met mijn gezin te verlaten, mij voor eenig gevaar moet doen vreezen; in dat geval moet ik u herinneren, dat ik hier ben niet alléén onder de bescherming van u, maar ook van die van de wetten der volken, en dat de verantwoordelijkheid voor alles wat zou kunnen gebeuren geheel op u zoude nederkomen. Indien gij derhalve mij van die bescherming niet kunt verzekeren, verzoek ik u mij zulks te melden. Uwe kennisgeving, vergezeld van eene officiële aanmaning om Beyruth te verlaten, zal mij noodzaken eene wijkplaats te zoeken aan boord van het eskader van H. B. M., hetwelk zich voor Beyruth bevindt.

Beyruth, 27 Aug. 1840. (*Get.*) MOOR.

P.S. Mijnen brief sluitende, hoor ik met verbazing, dat ik de eenige der consuls ben, die uwe bovengemelde mededeeling heeft ontvangen.

Behalve deze, zijn nog andere brieven tusschen Soliman en den engelschen consul gewisseld. De eerste heeft openlijk aan den heer Moor gezegd, dat de handelwijze van Engeland in tijden van oorlog niet vijandiger zou kunnen zijn, dan zij thans is, en dat hij de bedoelde mededeeling gedaan heeft, eigener gezag, omdat hij tot dus verre niet anders dan opruijende britsche agenten in het land gevonden had. Ten slotte heeft hij echter verklaard, dat, hoedanig ook de loop der tegenwoordige omstandigheden mogt zijn, de gezinnen en eigendommen der consuls, en voor eigen zaken in Syrië gevestigde vreemdelingen, volkomen veilig zijn zouden.

— De maarschalk Macdonald, hertog van Tarente, een onzer beroemdste krijgsoversten, is op zijn kasteel te Courcelles, in den ouderdom van 75 jaren overleden. Zijn stoffelijk overschot zal naar het *hôtel des Invalides* worden overgebragt.

ENGELAND.

LONDEN 26 Sept. De *Morning Herald* zegt van goeder hand vernomen te hebben, dat lord Palmerston verklaard heeft, dat, daar Mehemet-Ali de hem aangeboden voorwaarden niet binnen den bepaalden tijd aangenomen heeft, er verder met hem niet onderhandeld kan worden. Hij moet nu beschouwd worden als een oproerig onderdaan, die de wapenen tegen de Porte opgevat heeft, en moet als zoodanig tot het uiterste vervolgd worden. De *Morning Herald* is voorts van oordeel, dat het verbond met Rusland noodzakelijk tot eenen oorlog tusschen Engeland en Frankrijk zal leiden.

Met de pakketboot *Seagull* van Vera-Cruz den 2 Aug., en van Havanna den 19 daaraan volgenden gezeild, hebben wij brieven en dagbladen ontvangen, waarin de bijzonderheden van den opstand in Mexico, zoo als dezelve ons uit de Vereenigde Staten berigt zijn, bevestigd worden. Volgens de laatstgenoemde berigten, waren de Federalisten in het bezit van de stad, maar volgens die, welke wij nu ontvangen hebben, en die van later datum zijn, is het aan de troepen van Bustamente, onder bevel van generaal Valencia, gelukt, hen de stad uit te drijven, zoo dat Bustamente weder aan het hoofd der regering is. De opstand heeft 12 dagen geduurd. De federalisten, onder generaal Urrea, hadden alle de openbare gebouwen ingenomen, terwijl generaal Valencia de citadel bezet hield. Na onderscheidene schermutselingen, dagelijks in de straten voorgevallen, waarbij van weêrskanten velen gesneuveld zijn, maar waarin geene van beide partijen de overhand konde krijgen, is het eindelijk tot eene overeenkomst gekomen, volgens welke de federalisten met vliegende vaandels de stad zijn uitgetrokken, om in een naburig dorp de wapens neêr te leggen. De voorwaarden der overeenkomst zijn, dat de federalisten vrij en ongehinderd in de stad zouden kunnen terugkeeren, en in het bezit blijven van alle hunne regten en vrijheden, goederen, ambten en bedieningen; dat niemand wegens staatsgeschillen zoude vervolgd worden, maar dat alles vergeven en vergeten zoude zijn; en eindelijk, dat generaal Valencia al wat in zijn vermogen is zoude aanwenden om eene herziening van de grondwet te bewerken. Men dacht echter niet, dat generaal Urrea zelf terug zoude komen; hij had zich, zeide men, met 400 man kavallerie op eenen afstand verwijderd.

Volgens eenen officiëlen brief, geplaatst in de *Times* van heden, is het gouvernement van Chili bezig de noodige fondsen over te maken om de interessen, welke den 30 dezer vervallen zullen, te betalen.

DUITSCHLAND.

WEENEN 21 Sept. H. K. H. mevr. de aartshertogin Marie de Beatrice, hertogin van Modena en Carrara, is te Catajo overleden. H. K. H. werd den 6 September 1792 geboren; zij was de dochter van Victor Emanuël, wijlen koning van Sardinië.

Sedert eenige weken worden de militaire herfst-manoeuvres met ijver voortgezet. De groote manoeuvres zullen door 8,000 à 11,000 man worden uitgevoerd. De fransche gezant, de heer St. Aulaire, en de pruissische gezant, graaf Maltzan, zijn uit Bohemen alhier teruggekomen.

De *Ostreichische Beobachter* bevat het volgende berigt uit Constantinopel van den 9 dezer: Op het oogenblik, even vóór het vertrek van den post, verneemt men, dat Rifaat-bey, met de turksche stoomboot *Tajiri Bahri*, alhier is aangekomen. Volgens de gelijktijdig met hem ontvangen brieven uit Alexandrië van den 5 Sept. (?), had hij zich op dien dag, den laatsten van den tweeden termijn, met de vier consuls-generaal naar Mehemet-Ali begeven, om hem een categorisch antwoord betrekkelijk de aan hem gedane voorstellen af te vragen. Dit antwoord was ontwijkend, en werd beschouwd als eene weigering om tot het tractaat van 15 Julij toe te treden; ten gevolge waarvan Rifaat-bey dienzelfden dag Alexandrië verlaten en zich herwaarts begeven heeft. (*Wij deelen dit berigt mede, omdat het in den* Ostr. Beobachter, *een allezins geaccrediteerd blad, voorkomt; maar kunnen niet nalaten aan te merken, dat hetzelve overeenkomt noch met de tijdingen der fransche, noch met de tijdingen der duitsche bladen, noch ook met de tijdingen, die wij uit eigene bronnen ontvangen hebben. In weêrwil van het vertrouwen, hetwelk de* Ostr. Beobachter *anders en teregt geniet, meenen wij derhalve, dat men wel doet dit berigt in twijfel te trekken.* DE RED.)

Part. Corresp. BERLIJN 24 Sept. Denzelfden avond, dat de intrede van HH. MM. alhier had plaats gehad, is Z. M. de koning naar Potsdam vertrokken, om de behandeling der staatszaken terstond weder met ijver te hervatten.

Men verwacht binnen kort in verschillende takken van bestuur belangrijke veranderingen. Vooraf hebben wij echter nog eenen geheelen stroom van feesten te wachten. Morgen begint dat der boekdrukkunst; dezen avond zal hetzelve met eenen optogt bij fakkellicht worden geopend.

Heden zijn ook de manoeuvres onzer troepen begonnen. Sedert eergisteren is vorst Paskewitsch Warschawski alhier aangekomen om dezelve bij te wonen. Zoodra de gouverneur zulks vernomen had, verzamelde hij de officieren van het garnizoen en begaf zich aan het hoofd van dezelve naar het verblijf van den vorst om hoogstdenzelven te verwelkomen; door gebrek aan plaats, konden echter niet dan de hoofdofficieren in de vertrekken van den vorst worden toegelaten. Er wordt gezegd, dat de vorst zich enkel hier bevindt, om de manoeuvres bij te wonen; daar deze intusschen dit jaar niet bijzonder belangrijk zullen zijn, veronderstelt men, dat zijne aanwezigheid tevens eene staatkundige bedoeling heeft. Welke? — daaromtrent loopen de gissingen uiteen.

Heden middag dineert vorst Paskewitsch bij Z. M. te Potsdam; na des voormiddags de manoeuvres te hebben bijgewoond. De vorst heeft een geheel oud russisch voorkomen, en schijnt ook de zeden der Russen niet ongenegen. Hij draagt lang haar en is zeer eenvoudig in zijne kleederdragt.

Alle onze ministers, die gedurende de reize van HH. MM. afwezend waren, zijn thans teruggekeerd; onverwijld na de huldiging ziet men eene buitengewone werkzaamheid in de bureaux te gemoet.

Het eerst verwacht men eene wet op de drukpers; naar men wil, heeft Z. M. eigenhandig een ontwerp voor dezelve opgesteld.

FRANKFORT 26 Sept. Z. D. H. de hertog van Nassau bevindt zich sedert gisteren in deze stad. Ook de bekende engelsche schrijver en lid van het parlement, Bulwer, is alhier aangekomen, en voornemens eenige maanden te vertoeven.

Sedert eenige dagen is het voortreffelijke groote schilderstuk van Overbeek, zijnde eene allegorie, voorstellende « de zegepraal der godsdienst in de kunst, » een eigendom van het städelsche instituut, in de galerij van hetzelve ten toon gesteld, alwaar het in hooge mate de opmerkzaamheid van alle kunstkenners tot zich trekt.

STADSNIEUWS.

De criminele regtbank in Holland heeft op den 29 Sept. 1840 Anna Cornelissen schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd ten huize van en jegens haren meester, tijdens zij bij denzelve voor loon in dienst was, en dienvolgens veroordeeld tot twee maanden correctionele gevangenis, alsmede in de kosten.

Heden ochtend ten half 4 ure is op den Kloveniersburgwal, bij de markt, door den nachtwacht een persoon uit het water gehaald, gen behandeld, doch vruchteloos; het onbekende lijk is naar het binnen gebragt.

Heden morgen is uit de Bloemgracht opgehaald het lijk van een persoon, en vervolgens naar zijne woning gebragt.

Aangekomen en gelogeerd in *den Grooten Doelen*, Singel: R. O. I. ambtenaar; G. F. Krauss, koopman, St. Gall; J. Dyrssen e St. Petersburg; L. Stoll, koopman, Mannheim; De la Grange, koopm

In den *Doelen*, Doelenstraat: baron Constant de Rebecque, van Z. M. den Koning.

In het *Hof der Nederlanden*, Doelenstraat: baron von Steg joor in pruissische dienst; J. Robert, fabrijkant, Brussel.

In het *Hof van Holland*, Kalverstraat: H. Massman, professor, H. Kunz, koopman, Windisch; D. J. de la Rue, grondeigenaar, T. Arbuthnot, luitenant-generaal in Engelsche dienst, commandeur Bath-orde; Nelson Vors, geestelijke, Versailles; J. Verloren, p Maastricht.

In de *Star*, Nes: J. T. Dorieux de Bois, rentenier, en J. C. Bet grondeigenaar, Parijs; C. Meijer, Havana; F. L. Deruelle, Gent; J. Brussel.

181ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Maandag 28 Sept.

1ste Lijst: N°. 4400 eene premie van *f* 1,250; N°. 23749 een p *f* 1,000. 2de Lijst: Geene.

BEVALLEN. 28 Sept. A. L. Woldsen, geb. Broms, D.

OVERLEDEN. 24 Sept. J. van der Menien, 63 j. — Te Sa 26 Aug. 1839, J. Allart, 32 j. — Te *Oldenburg*, 23 Sept. Wandscheer, geb. Eilers, 82 j. — Te *Moerkapelle*, 24 Sept. P. Door

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 29 Sept. 4½ Ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels.			volgens de Effecten-Soc.	
	van	tot	gebleven.	laagste.	hoogste.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	49¼	50¼	49⅞	49⅞	50 1/16
Dito . . . . . » 5	97¼	½	5/16	97 5/16	[illegible]
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » *f*	21¾	22¼	21 15/16	21 15/16	22
Amort. Syndic. » 4½	88	½	¼	88¼	[illegible]
Dito . . . . . » 3½	72¼	¾	½	72½	»
Hand. Maatsch. . » 4½	162	163	162½	162¼	[illegible]
O. I. Leening . » 5	93½	94¼	93 13/16	93¾	94
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	«	»	»
ENGEL..... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	19¾	20¼	19⅞	19⅞	20
Dito onbep. . » 5	»	»	»	»	»
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°*. » 5	92	½	¼	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	103¾	104¼	103⅞	103⅞	104
1828, 1829. » 5	»	»	»	»	»
1831, 1833. » 5	»	«	«	»	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	68¾	[illegible]
Cert. dito . . . » 6	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » *f*	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	»	»	»	»	»
Weenb. *G.* & *C°*. » 5	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	77½	¾	⅝	»	»

BEURSBERIGT.

De markt was heden, zoowel in binnenlandsche als vreemde fonds over het algemeen zeer onbeduidend; de prijzen bleven echter ten meerendeels iets minder vast, dan dezelve openden.

6 pCt. Philadelphia 97¼. Coupon Ardoin 16¾.

Koers van het Geld: Beleening 3, ¼. Prolongatie 3½. *Wissel-Disc.* 2½ pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 49⅞ à 15/16. Kansb. *f* 21 15/16. Han Maatsch. 162⅝ à ¾. Ardoins à £ 35 5 pCt. 19⅞ à 15/16.

De 97 pakken Americ. KATOEN, heden in veiling, zijn opg van 31 à 33 cs.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 29 Sept.

	Geld.	Papier.		Geld.	P
Londen 2/m		11.87½	Londen kort		11

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 28 September.

Hamburg 2/m 35½, k. 35¾. Parijs 2/m 56¾, k. 57⅛. Bordeaux 56⅜, k. 56⅝. Frankfort 6/w 36⅜.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 26 September.

Consols op tijd 3 pCt. 87⅞. Brazilië 5 pCt. 77½ a 78. Col 2de Leen., 6 pCt. 22½ à 23. Denem. 3 pCt. 77 à 78. Peru 18

krijg geteisterd en onveilig vaderland was ontweken, en aan het hof van hare leenvrouw eene schuilplaats had gezocht en gevonden; slechts DOUCE VAN PROVENCE bleef harer vorstin getrouw tot in het diepst van haren rampspoed.

Helaas! niet meer dan drie dagen bleven nog overig aan de hoop der beide vriendinnen, en DOUCE's zendeling kwam niet weder en zij vernam niets van hem. Ook haar begon de vertwijfeling te vermeesteren, die reeds lang PRAXEDA folterde.

Wat HENDRIK betreft, geene smart was met de zijne vergelijkelijk: als keizer, als vader en echtgenoot door denzelfden slag drievoudig getroffen, had hij openlijk de gelofte uitgesproken ter kruisvaart te gaan, om 's Hemels toorn af te keeren. De dag, dien hij tot eindperk van het uitstel en dus tot de voltrekking van PRAXEDA's doodstraf had vastgesteld, naderde voor hem even dreigend, even ontzettend, even snel als voor zijne jonge gade. Hij had zich aan alle staats-aangelegenheden en zorgen onttrokken: in het binnenst van zijn paleis verwijderd, voor niemand toegankelijk, wachtte hij en leed hij, gelijk PRAXEDA wachtte en leed.

De drie honderd vijf-en-zestigste dag brak aan.

HENDRIK had zijne morgenbede uitgestort; een vreemd ridder, uit verre landen gekomen, deed hem om een onmiddellijk onderhoud verzoeken. De grijze vorst sidderde, en tegen zijne gewoonte gebood hij den onbekende voor hem te geleiden.

De ridder trad binnen en boog eene knie ter aarde: de keizer wenkte hem op te staan en vroeg den vreemdeling naar de reden zijner komst.

« Vorst, » was het antwoord, « ik ben een spaansch edelman... ik heb vernomen, dat uwe doorluchtige gemalin door twee uwer ridders wordt beschuldigd van een verachtelijk misdrijf; dat, zoo na verloop van een jaar en één dag niemand ter harer verdediging optrad, de brandstapel haar wachtte. De roem van hare deugdzaamheid kwam tot mij vóór de mare van hare misdaad: ik ben van hare onschuld overtuigd en toegesneld, om hare lasteraars ten strijde te eischen. »

« Ridder! » riep HENDRIK, « ik heet u welkom. De eer, die gij haar bewijst, de achting, die gij haar toedraagt, is groot. Gij komt te stade, want nog slechts twee dagen bleven ons overig. »

« Heer keizer, » hernam de vreemdeling, « ik heb niet alles gezegd. Vergun mij een oogenblik onderhoud met de keizerin. Ik wil weten, of mijne overtuiging gegrond is. Indien PRAXEDA mij schuldig schijnt, zoo zal ik noch mijn' arm, noch mijne ziel voor haar in de waagschaal stellen: maar is zij onschuldig, dan zal ik hare eer ophouden, niet tegen een enkelen lasteraar, niet tegen twee, maar tegen alle de ridders van *Duitschland*, indien het zijn moet. »

« Uw verlangen is billijk; aan hetzelve zal worden voldaan. »

De ridder boog zich en wilde gaan, maar HENDRIK hield hem met een' wenk terug. « Heer ridder, deedt gij de gelofte uw vizier gesloten te houden? »

« Neen, vorst. »

« Zoo ligt uw helm op, ik verzoek het u, opdat ik de trekken onthoude van hem, die zich voor mijne eer opoffert. »

De onbekende deed wat HENDRIK verlangde: deze zag een bruin en sprekend, maar hoogstens negentienjarig gelaat. De keizer slaakte een' zucht, want hem schoot te binnen, dat GUNTHRAM VON FALKENBURG en WALTER VON THAN beide in de kracht huns levens waren.

« De Hemel sterke en bescherme u, ridder, want gij schijnt mij wel jong voor de taak, die gij hebt aangevangen. Bedenk, wat gij doet: nog is het tijd uw woord terug te nemen. »

« Men geleide mij tot de keizerin, » was des jongelings antwoord.

« Zoo ga! » hernam de vorst, « hier is mijn zegelring: voor hem ontsluiten zich hier alle deuren. »

De ridder boog zich nogmaals, kuste HENDRIKS roemrijke hand en verliet de zaal. Tien minuten later stond hij voor de ongelukkige PRAXEDA.

Zij was op een rustbed uitgestrekt; het kind sliep aan haren boezem. Zij bleef onbewegelijk en wendde de oogen niet van haren zuigeling af. Zij dacht, dat het de cipier was.

De vreemdeling aanschouwde een oogenblik dit roerend tafereel: toen sprak hij op een' zachten toon:

« Kan het u behagen, mevrouw, een oogenblik uwe blikken te slaan op een' man, die verre van hier is gekomen alleen uit liefde voor uwen naam? Men heeft u beschuldigd: ik bied u mijn' arm; antwoord mij, gelijk gij Gode zoudt antwoorden, wanneer hij tot u de vraag rigtte, die ik u voor zijn aanschijn doe. Wat hebt gij u te verwijten, zeg mij de waarheid. »

« Zoo zeg mij eerst, wien ik mijn hart zal openleggen: wie de edelmoedige redder is, dien de barmhartige hemel tot mij zendt. »

« Mijn gelaat, mevrouw, mag ieder hier beschouwen: want het is niemand bekend. Mijn naam, zwoer ik u alleen te zullen zeggen. RAYMOND BERENGER, graaf van *Barcelona*. »

Bij het hooren van dien glorierijken naam, vouwde PRAXEDA d en blijmoedig de handen ten hemel: toen zeide zij, en hare tra tigden het schuldelooze wicht:

« Graaf, nimmer zal ik u kunnen vergelden, wat gij voor mij wilt d Moge u mijne opregtheid ten minste overtuigen, dat ik zooveel groot heid niet onwaardig ben. Luister. Het is waar, dat gedurende de a zigheid van mijn' heer gemaal, een jong en welgemaakt ridder te h is gekomen. Mogelijk bond hem eene gelofde, want niemand zeide hij naam: niemand, ook mij niet, hoewel men het tegendeel beweert. ook wáár, dat ik hem somwijlen ontmoette: ja hij volgde mij gestadig overal, maar op zulk een' eerbiedigen afstand, dat ik mij daardoor niet leedigd kon achten. Toen had er eene omstandigheid plaats, waarin voorzigtig handelde: maar ik heb mijne onbezonnenheid wreedelijk g dat weet de Hemel. Ik was met DOUCE VAN PROVENCE, mijne hartv ter valkenjagt uitgereden: een reiger vertoonde zich, ik liet mijn schieten: hij bereikte den reiger en plofte met zijn' buit neder. Wij ten een' omweg nemen om tot de kampvechters te geraken, want plaats, waar wij ons bevonden, waren zij ontoegankelijk. Op het oog dat wij de vogels wedervonden, zagen wij een' ruiter, die met de des winds van dáár holde. Wij naderden en ontwrongen den valk zijne Met verbazing bemerkten wij om den hals des verslagen reigers een g ring met een' heerlijken smaragd. DOUCE herinnerde zich terstond een' d ken ring aan de hand des onbekenden ridders te hebben zien prijken twijfel, of de ruiter, dien wij zagen verdwijnen, was de ridder van den want zoo noemde men hem aan het hof, bij mangel van een' anderen In stede van den ring weg te werpen, behield ik hem, en hierin hand onbedachtzaam en als eene zwakke ijdele vrouw. Maar reeds den volgend was mij die smaragd een sprekend verwijt, en ik besloot hem den ridder te geven. Doch lang ontbrak mij daartoe de gelegenheid. Het was mij ontgaan, dat vele nijdige en haatdragende oogen mij gadesloegen. ruimen tijd daarna, het was gedurende het groote kermisfeest, kwam *Keulen* een goochelaar met eene diergaarde. Ik ging ze met alle mijne

gal. 3 pCt. 21¼ à ½. Dito 5 pCt. 32¾ à ½. Mexico 6 pCt. 25¼ à Dito 1837 5 pCt. 26¾ à 27¼. Holl. 2½ pCt. 49⅞ à 50⅛. Dito 5 pCt. à ¼. Dito O. I. 5 pCt. 95 à ½. Ardoins m. c. 5 pCt. 22¼ à ⅜. ive 5¼ à ½. Deferred 10¾ à 11.

Cry, *zaturday avond.* De geldmarkt, waaronder men hier zoowel den eten als den wissel handel verstaat, heeft zich in geenerlei opzigt erd, naardien de berigten van het vaste land, hoezeer niet ongun-, alles behalve stellig zijn. De effecten beurs en de omliggende koffij- zijn voortdurend vol van allerlei geruchten, welke, hoe ongerijmd voor het grootste gedeelte, nogtans hunnen invloed op de prijzen uit- en. De engelsche fondsen, gisteren een weinig gerezen, zijn heden achteruit gegaan. Consols contant zijn 87¾, en op tijd 87⅞ geble- In de buitenlandsche fondsen is ter naauwernood iets van belang om- Spaansche waren ¼ a ⅛ lager dan gisteren. Hollandsche ook nog willig. Over het geheel heeft de beurs eene neiging tot daling. latiën zijn in de laatste dagen bij lange na zoo menigvuldig niet ge- als in de vorige week, vooral niet sedert de interest op prolongatie is, ten minste voor die fondsen, welke niet van den eersten rang nd worden te zijn. Men kan zeggen, dat de beurs tegenwoordig in staat van opschorting is, totdat men nadere berigten zal hebben ande de zaken in het Oosten en de plannen van Frankrijk. De spe- ten gelooven wel niet aan alle de ongerijmde geruchten, welke er da- s, van uur tot uur, verspreid worden, maar hebben toch geenen genoeg, om op het behoud van den vrede te speculeren; en inder- , hoezeer het fransche gouvernement op allerlei wijze den vrede voor- elt, gaat het toch voort zich geducht te wapenen. Men heeft niets gehoord van de russische vloot, welke in het kanaal gezien zoude zijn.

PARIJS, 27 Sept.

Gisteren avond is de 3 pCt. rente in *Tortoni* gedaald tot 71.75, op de ng in de ministeriële avondbladen, dat de consuls der vier mogendhe- Alexandrië hebben verlaten. Heden is dezelve op 71.90 geopend, tot gestegen, vervolgens weder gedaald tot 72.30, en gebleven 72.55 aagd. Ardoins zijn gedaan à 23⅜.

ANTWERPEN, 28 Sept.

België 5 pCt. 94⅜. Dito 3 pCt. 63½ p. Loten fl. 250. 378. Polen fl. 500. 138½. Dito fl. 300. 125. Ardoins 5 pCt. 19½, ¾.

Aanvankelijk waren Ardoins niet willig 19¾ g., ½ p; door eenige in- koopen, steeg echter derzelver prijs tot 19½, 9/16, ⅝, ¾, ⅞, en bleef 19¾ g. Premie 1/m 20 d. 1. In 3 pCt. belgische fondsen was zeer veel affaire; de prijs klom tot 63½, en bleef 63⅜ p.

BRUSSEL, 28 Sept.

De beurs was heden zeer kalm; de aandacht der speculanten is nog altijd geheel op de oostersche aangelegenheden gevestigd, en door de on- zekerheid, die daaromtrent nog steeds blijft heerschen, is de handel er beperkt. De Ardoins waren iets vaster 19⅝ g. Belg. fondsen flaauw; pCt. 95 p.; 3 pCt. 62⅞ p.

BERLIJN, 25 Sept.

Pruiss. Leen. 4 pCt. 101⅝. Dito Loten 76½. Metaliek 5 pCt. 108½. Bank- tiën 1150. Rusland Hamb. 5 pCt. 105. Dito Londen 5 pCt. 110¾. o 1831 en 33. 5 pCt. 102. Pol. Lot. fl. 500. 77½. Dito fl. 300. 70½. land 2½ pCt. 48⅞.

Bij weinig handel, waren de koersen der meeste vreemde fondsen flaauwer.

FRANKFORT A/M, 26 Sept.

Metaliek 5 pCt. 103½. Dito 4 pCt. 98. Dito 3 pCt. 77¾. Bank-Actiën 1988. Loten fl. 500. 135¼. Dito fl. 250. 120¼. Holl. 2½ pCt. 48⅝. dic. 4½ pCt. 86. Dito 3½ pCt. 71½. Spanj. Ardoins 20¼. Portugal pCt. 10½. Taunusbahn *f* 504¼.

De Parijsche notering van eergisteren was heden ter beurze bekend; daar elve echter nagenoeg onveranderd komt, was er heden, bij weinig han- , in de prijzen der fondsen weinig variatie; de weener Bank-Actiën aren iets meer gevraagd.

WEENEN, 22 Sept.

Metaliek 5 pCt. 106⅞. Bank-Actiën *f* 1720. Loten fl. 500. *f* 138. Dito fl. 250. *f* 120½.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BERGEN, het galjasschip *den Unge Jacob*, Kapt. S. C. Ruus, van Bergen. Adres bij Petrus Scheffer en Zoon.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 19 Aug. op 26° 16′ N. br. en 34° 58′ W. l.: Wilhelmina Maria, Kapt. Athes, van Amst. naar Suriname; aan boord was alles wel. — 26 Sept. bij de Theems: Undine, Kapt. Smith, van Amsterdam naar Londen.

Het schip Maria Jacoba, Kapt. Smoor, van Liverpool naar Rotterdam, is den 25 Sept., na op de Burbo-bank aan den grond te hebben geweest, lek te Liverpool teruggekomen.

Het schip Laura, Kapt. Baernes, van Alkmaar naar Londen, is den 25 Sept., met adsistentie, zwaar lek en met verlies van de groote zeils- boom, te Yarmouth binnengeloopen.

Het schip Amphitrite, Kapt. Christensen, van Amsterdam naar Alesund, is den 21 Sept. uit Terschelling naar zee gezeild.

Volgens brief van Triest, dd. 19 Sept., was er aan boord van het aldaar zeilklaar liggende en naar Rotterdam bestemde schip Jacoba, Kapt. de Groot, brand ontstaan, en was men, onder het opzigt van den Neder- landschen consul, den heer Dutilh, bezig, zoo veel mogelijk van schip en lading te bergen.

Het schip de 3 Gebroeders, Kapt. Puister, van Amsterdam naar Londen, is den 25 Sept. met gescheurde zeilen te Lowestoffe binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

ZWOLLE 21 Sept. J. J. Buiten, Hendrina, Hull.

HARLINGEN 26 Sept. W. Barfield, Fame, Londen. K. J. Klasen, Vriendschap, Noorwegen.

TEXEL 28 Sept. Z. Z. W. — F. A. Robson, Louisa, Richmond. C. van der Drift, Hunderen, Lissabon. A. P. Schoonhoven, Cornelia, Londen. J. Gray, Medemblik, dito. J. Dickenson, Lamb, Sunderland. W. Coughty, Rival, dito. J. Kell, Centenary, dito. A. H. Kjelloe, Bedalia, Drammen. P. Johnson, Commercien, dito.

VLIE 27 Sept. W. — Niets.

TERSCHELLING 25 Sept., geene lijsten aangekomen.

HELVOET 28 Sept. Z. Z. W. — J. van der Wegen, Louisa, Duinkerken. J. Tursoe, Teutonia, Newport. — Gisteren nog: L. Schut, Maria Aletta, Glasgow. J. Heath, Alkmaar, Londen. G. Levert, Nieuwdieppe, Colchester. J. Desfoster, Isabella, Newcastle. J. J. Wright, Amazon, dito. J. Franks, Europa, Sunderland. J. Fowler, William and Richard, dito. F. Molony, Walkington, Hull. P. Soeberg, den Goden Moder, Sandefiord. H. T. Hermansen, Ellen Catharina, Aalborg.

BRIELLE 28 Sept. Z Z. W. — G. Sisley, Mary and Theodosia, Hastings. — Gisteren nog: G. A. de Jonge, Aletta Elisabeth, Archangel. H. B. van der Werff, Jantina, Liebau.

MAASSLUIS 28 Sept. Z. Z. W. — Niets.

VLISSINGEN 24 Sept. Brugge, Pearl, Ipswich n. Ostende. — 26 Sept. Lovius, Concordia, Bergen n. Gent. Muis, François, Amsterdam n. dito.

CASTELAMARE 9 Sept. Ninteman, Clemence, Antwerpen.

MARSEILLE 22 Sept. Den Breems, de Kleinkinderen, Vlaardingen.

NANTES 24 of 25 Sept. Bakker, Anna Hermanna, Dantzig.

ANTWERPEN 27 Sept. C. Westergaard, Amalia Charlotte, Sundswall. J. H. C. Dabncke, Albert, Alexander, Memel. — 29 Sept. J. Jackson, Antwerpen (S), Londen. (Op de rivier): Bens, Joseph, Tabasco. Sherry, Diantha, Virginië. Permien, Emelie, Bordeaux. Baven, Pelikaan, Londen. Marler, Tyne, dito. Ceulemans, kleine Leeuw, Rotterdam.

LIVERPOOL 23 Sept. Kramer, Cornelius Star, Nantes. — 25 Sept. Van Veen, Johanna, dito.

GRAVESEND 25 Sept. Charrosin, Northam, Harlingen. Ebeling, Jantina Engelina, Amsterdam. Baines, Elisabeth, Antwerpen.

YARMOUTH 24 Sept. White, Caroline, Alkmaar.

STOCKTON 23 Sept. Forster, Yorkshire, Amsterdam.

SUNDERLAND 24 Sept. Clasper, Conqueror, Rotterdam.

SHIELDS 22 Sept. Hall, Despatch, Dordrecht. Jameny, Sir Charles Fitzroy, dito. Owen, Elisa, Rotterdam. Crans, Ellen Murray, dito. Niemann, Nordstiernen, Schiedam.

LEITH 23 Sept. Normann, Arno, Rotterdam.

EMDEN 23 Sept. Barghorn, Vr. Trijntje, Groningen. — 24 Sept. Berner, Jonge Willem, Amsterdam.

UITGEZEILD.

HELVOET 28 Sept. . . . . ., Augusta, Newcastle. G. Park, Advance, Sunderland. R. Meyal, Dispatchs, Hull. K. B. de Jonge, Fennegina, Bergen.

BRIELLE 28 Sept. T. B. Nepperus, Aletta, Peterhead.

MAASSLUIS 28 Sept. J. Cuthberson, Friends, Newcastle. W. Robinson, Bilbao, dito. L. W. de Jong, Gesina Jacoba, Londen. C. F. Bertelsen, Emanuel, Avontuur.

RIO-JANEIRO 12 Julij. Moldenhauer, Carolina, Antwerpen.

ROYAN 21 Sept. Stricker, Betty und Herman, Hamburg.

NANTES 24 Sept. Peijbes, Elisabeth, Bordeaux. Kleininga, Vrouw Anna, dito.

LIVERPOOL 24 Sept. Barends, Maria Elisabeth, Medemblik. Scholtens, Alida, Groningen.

BREMERHAVEN 23 Sept. Knijpers, Vr. Neeltje, Amsterdam. Sandersfeld, Netta Christina, dito. Dijk, Vr. Aikea, dito.

VAART OP DEN RIJN

AMSTERDAM 28 Sept. *In Lading:* naar Duisburg, Ich bin Vergnucht, P. J. W. Landt; Keulen, Jonge Henriette, H. Fransen; Mannheim, den Rhijn, Willem Trip; Dusseldorp, die Gute Erwartung, C. Hannesen; Coblenz, het Vertrouwen, P. J. Itschert; Urdingen en Neusz, Jonge Stephan, H. Smith; Frankfort, Oreon, O. Herberich; Mainz, Noord-Holland, Jh. Klosterman.

KEULEN 26 Sept. *Vertrokken:* J. van Emster, naar Rotterdam, met 763 ctr.; J. P. Linz, naar Amsterdam, met 721 ctr.

In Lading: naar Rotterdam D. de Wey; naar Amsterdam H. Bieltjes.

CAUB 24 Sept. *Voorbijgevaren:* M. Köhler, van Rotterdam naar Mannheim, met 2,839 ctr.; W. Stammel, van Amsterdam naar Mainz, met 3,279 ctr.

Rijnhoogte te KEULEN 26 Sept., 8 voet, 10 duim. Caub 25 Sept., 7 voet, 9 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

RICHMOND, F. A. Robson, *Louise.* 356 v. Tabak, Hope en Co.

DRONTHEIM, J. G. Oyen, *Orvar Odd.* 1,374 sch. Koper, 1,107 w. Stokvisch, Gebr. de Burlett, 686 sch. Koper, A. F. Jung; 478 sch. do., Determeyer Weshling en Zn.; 36 sch. do., 69 v. Cromsaltz, Luden en van Geuns; 48 sch. Koper, Bunge en Co.

BERGEN, S. C. Ruus, *den Unge Jacob.* 69/1, 11/2 t. Traan, Moes en Schut; 44/1, 12/2 t. do., W. König en Co.; 800 w. Stokvisch, J. G. Scholvinck; 600 w. do., van der Schrieck en Co.

DRAMMEN, M. Tolvsen, *Aurora.* 240 t. Hout, J. de Booy.

A. Marcussen, *Eenigheden.* 218 t. Hout, Order.

N. P. Nielsen, *Hebe.* 383 t. Hout, 23 v. Blaauwsel, Order.

H. L. Bakker, *Luna.* 194 t. Hout, Order.

N. Engebrethsen, *Christina Margaretha.* 283 t. Hout, Order.

M. Danielsen, *Resolution.* 191 t. Hout, J. de Booy.

S. Pedersen, *St. Peter.* 505 t. Hout, Order.

RIGA, H. Niemann, *Sophia.* 414 st. Balken, Wed. C. Corver en Zn.; 34 b. Veêren, L. Hoyack en Co.

DANTZIG, N. Nestved, *Edward.* 53 l. Tarwe, B. J. en J. P. Ploos van Amstel; 1 l. Lijnzaad, L. Hoyack en Co.

ROTTERDAM.

BATAVIA, T. S. Deinum, *Phenomine.* 1,211 kanass. Suiker, 5,944 b. Koffij, 230 k. Indigo, 1,500 boss. Rotting, Ned. Handel-Maatsch.

NEW-YORK, J. Washington, *Camilla.* 4 k. Koopm., 80/2, 40/4 k. Sigaren, 10 k., 21 v. Tabak, 100 vtj. Potasch, 50 vtj. Harst, 16 b. Katoen; 200 v. Terpentijn, 311 v. Walvischtraan, 2,079 st. Verfhout, Order.

ANTWERPEN.

RIO-JANEIRO, C. Sikkes, *Providente.* 500 b. Koffij, J. A. Elsen en van Linden; 310 b. do., Huysmans; 200 b. do., M. Loos; 250 b. do., Gebr. Marchal en Co.; 100 v. do., Thyssen Laermans; 1,903 b. do., Order.

JACMEL, W. Duncau, *Mary.* 876 b. Koffij, 1 partij Champêchehout, E. en A. Weber; 925 b. Koffij, J. M. Fraser en Co.

NEW-YORK, A. M. Rolfsen, *Wandringsmanden.* 138 b. Tabak, 88 f. Traan, 1 partij Verfhout, Gebr. Nottebohm; 42 b. Katoen, J. Lemmé en Co.; 61 f. Traan, 100 v. Potasch, van Staphorst Lantz en Co.; 39 b. Katoen, C. Loyaerts; 210 v. Potasch, Koch en Co.; 110 v. do., Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN 28 Sept. KOFFIJ. 400 balen Brazil zijn tot geheim gehouden prijs afgedaan. — KATOEN. 400 balen Louisiana en Mobile zijn tot diverse prijzen verkocht. — RIJST. 375 balen Java zijn van *f* 8 à *f* 8¼ afgedaan. — METALEN. 50 blokken Banca *Tin* zijn tot *f* 49½ a *f* 49¾ verkocht; thans wordt op *f* 50 gehouden. — MEEKRAP. 10 à 12 vaten in loco, van 1838 en 1839, zijn tot goed vorige prijzen afgedaan.

ROTTERDAM 28 Sept. TIN. Voor 1,000 blokken Banca werd heden *f* 49½, en voor 300 dito *f* 50 besteed.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ROUAN 25 Sept. Nieuwe *Tarwe* ging heden traag van de hand tot fr. 18 à fr. 20.50; oude gold fr. 20.50 à fr. 21. *Meel* vaster gehouden van fr. 59 à fr. 60. *Rogge* geldt fr. 11 à fr. 11.50.

ROTTERDAM 28 Sept. *Tarwe* slap en dalende; nieuwe Zeeuwsche *f* 5 à *f* 6; goede oude op zolder wordt op vorige prijzen gehouden. Nieuwe roode *Tarwe* veel ter markt, en *f* 8 lager afgegeven: 133 ℔ Beneden-Rijn *f* 285, 132 ℔ roode Nassau-Dietze *f* 290, 133 ℔ hooge Rijn *f* 290, alles ter uitslijting in consumtie. Ter beurze: 126 ℔ oude Rijn *f* 200, 129 ℔ jarige dito *f* 312, 129 ℔ witbonte Poolsche *f* 355, 127 ℔ oude dito *f* 380 cons., en 132 ℔ hooge Rijn *f* 275 entr. *Rogge* onveranderd; in vreemde is nog al omgegaan, en gedroogde zelfs iets hooger: 119, 120 ℔ Pruissische *f* 160, 164; 116, 117 ℔ Riga *f* 185, 188; 117, 118 ℔ Liebau *f* 198, 200. *Garst* bij vorige prijzen, doch daartoe goed te verkoopen. *Haver* onveranderd. *Boekweit* *f* 3 à *f* 4 hooger. Graauwe *Erwten* iets leger afgegeven. Witte *Boonen* nog niet ter markt; bruine 50 cs. leger. *Koolzaad* weinig ter markt en prijshoudend. *Lijnzaad* als voren.

Regtzaken.

Criminele Regtbank in Holland. Zitting van 21, 22, 23, 24 en 25 *Sept.* 1840. *Voorzitter:* mr. P. W. PROVÓ KLUIT.

POGING TOT MOORD.

Het gebeurde in den nacht tusschen Vrijdag den 1 en Zaturdag den 2 Mei 1840, dat Jan Honig, vischkooper te Huizen, zich, in gezelschap van Gerrit Das, met kar en paard naar Utrecht begaf. Hij was juist op den straatweg gekomen, toen de dorpsklok 1 ure sloeg. Zijne vrouw, Marretje Bakker, die zich in vergevorderde zwangerschap bevond, had met Meeuwis Kooi de kar een eind weegs door het zand geholpen, doch was spoedig teruggekeerd ook op aanmaning van haren man, die haar toeriep: *keer nu liever terug, want er is geld in huis.* Nadat zij Meeuwis Kooi nog wat schelvisch met aardappelen te eten gegeven, en deze heengaande, nog eene aanmerking over de slechte sluiting gemaakt had, begaf zij zich ongeveer ten twee ure ter ruste. Haar zesjarig dochtertje was niet te huis, en zij bevond zich dus dien nacht geheel alleen. Al spoedig in diepen slaap gevallen, is het haar plotseling, of zij zich in den hals voelt zagen of vijlen, en alsof de dader trachtte haar meer achterover te leggen, ten einde den strot te kunnen bereiken. Zij zoekt zich te verdedigen en ontvangt bij het afweren van het moordtuig eene wonde in de hand. Weldra geheel ontwaakt en zich op den rand der bedstede opgerigt hebbende, ziet zij den misdadiger bij het reeds vrij heldere daglicht (het zal toen ruim drie ure geweest zijn) de vlugt nemen. Het scheen een niet groot manspersoon, smal van schouders, die met een' wat hoogen rug de deur verliet. Schoon zij zijn gelaat niet kon zien, treft echter zijne kleeding hare aandacht. Hij had eene oude gelapte broek en een blaauw buis aan met graauwachtig witte lappen op de schouders. Het treft haar zelfs, dat die lappen er slordig en met grove naden zijn opgezet. Zij roept den dader nog na: *wel smeerlap van een kerel;* en voelt intusschen het bloed uit de wonde op hare handen vloeijen. Verschrikt loopt zij naar hare buren. Bij het toebrengen van geneeskundige hulp, vond men eene aanmerkelijke wonde van ettelijke duimen aan de linkerzijde van den hals. De wonde had het voorkomen van gescheurd te zijn, en men meende bij onderzoek het daarvoor te mogen houden, dat zoowel hare ligging op de zijde, met het hoofd in de borst gedoken, als voornamelijk hare dikke haren, die over den hals hingen, het waarschijnlijk vrij stompe moordwerktuig hadden belemmerd, en dat daardoor alleen haar leven was gered. Na drie weken het bed te hebben gehouden, herstelde zij langzaam en beviel voorspoedig, hoewel ook nu nog haar linker arm eenigermate stijf is in het gebruik. Bij de locale inspectie bemerkte men dat eene plank van het achterhuis weggebroken was, en dat de dader zijn arm er doorstekende, den grendel weggeschoven had en zoo in huis was gekomen.

De eerste vraag, die zij in den vroegen morgen van den 2 Mei, dadelijk na hare verwonding, aan hare buren deed, was deze: *of Maarten Lustig nog in het dorp was?* Schoon zij toch den dader niet in het aangezigt gezien, en ook Lustig nooit in de voormelde kleeding had ontmoet, trof haar echter de gelijkenis, die tusschen den misdadiger en dien Maarten Lustig bestond. Een naauwkeurig onderzoek had op het einde van Mei de arrestatie, en nu de teregtstelling van dien persoon ten gevolge. Hij is van middelbare grootte, ruim 40 jaren oud, onbeschaafd en armoedig van voorkomen, weifelend en stotterend van spraak. Zijn uiterlijk heeft overigens niets bijzonders.

Een eerste punt van onderzoek betrof natuurlijk de vermoedelijke aanleiding tot eene zoo ijzingwekkende daad. Hier echter bleef het grootendeels bij gissingen. Marretje Bakker, hoezeer wel eens met dezen of genen twist over visch gehad hebbende, verklaarde niemand te kennen, wien zij eenigzins zou kunnen verdenken. Bij den beschuldigde scheen men, hoe gering dan ook, echter eenige aanleiding te kunnen vinden. Hij was namelijk dien avond onderscheiden malen ten haren huize geweest, en had van haar vier manden schelvisch gekocht. Bij die gelegenheid bemerkte Andries Das, dat hij uit de nog onverkochte manden groote visschen uitzocht, en in zijne manden overlegde. Das sprak hem hierover aan, en er ontstond eene vrij hevige woordenwisseling, waarbij men van wederzijde vloekte, zoodat een der omstanders nog de aanmerking maakte, *dat het niet de moeite waard was schelvisch te stelen, daar die te Huizen zoo goedkoop te krijgen was.* Marretje Backer had zich toen ook daarmede bemoeid. Dienzelfden avond had hij ook nog aan haar gevraagd, *of zij aan anderen de visch voor minder verkocht had, want, dat hij dan ook minder betalen wilde,* waarop Gerrit Das aanmerkte, *dat het hem niet schelen kon, al wilde de vrouw ze aan anderen voor niets geven.* Hoezeer deze kibbelarijen weinig beteekenend waren, schijnen zij evenwel de drift van den beschuldigde te hebben gaande gemaakt. Immers, de vrouw van Meeuwis Kooi had hem, terwijl zij op de kar met visch paste, het huis zien verlaten onder den uitroep van: *ik zal* JE, of *ik zal* ER *over den bliksem halen!* terwijl Gerrit Brasser hem mede had hooren roepen: *onthou je dag, bliksem!* Beide getuigen echter wisten niet, tegen wien die bedreigingen gerigt waren. De beschuldigde ontkende ze geheel. Het verdient verder nog opmerking, dat zekere Zwart in dien avond een zakje met *f* 76 aan Marretje Bakker had overhandigd, in tegenwoordigheid van onderscheidene personen, waaronder zich ook de beschuldigde bevond. Hij was toen echter aan het einde van het vertrek met zijne visch bezig, en het bleef dus onzeker, of hij van dit geld (dat daarenboven niet geteld werd) iets wist.

Eene der opmerkelijkste omstandigheden in deze belangrijke zaak was het vermelde blaauwe buis met witte lappen. De verwonde had hem den vorigen avond steeds in een zwart vest met graauwe mouwen gezien. Intusschen bleek het uit onderscheidene verklaringen, dat hij donderdag en vrijdag te voren werkelijk met een zoodanig buis te Huizen gezien was, door de vrouw van Meeuwis Kooi en door Marretje Das, welke laatste zelfs tegen haren vader gezegd had: *Maarten heeft nog geene fatsoenlijke lappen op zijn buis.* Nog stelliger was de verklaring van vrouw de Groot, en haar vóórdochtertje Gerritje van der Hulst. Dat meisje had hem donderdags hunne woning zien voorbijgaan, met eene slaapmuts, zwaren baard en bakkebaarden, en een blaauw buis met witte lappen op de schouders, waarmede zij hem meermalen gezien had. Dit slordig voorkomen had zoo zeer hare aandacht getrokken, dat zij er hare moeder opmerkzaam op maakte, die haar antwoordde: *laat je me nu daarvoor opstaan,* doch er te gelijk bijvoegde: *wat laat vrouw Lustig haar man raar loopen.* De beschuldigde ontkende van den beginne af een zoodanig buis te hebben bezeten, doch verhaalde later, dat hij er wel een gehad, doch dat dit door zijne vrouw in den afgeloopen winter was weggedaan. Ook nu ontkende hij al wat tot dit buis betrekking had. Toen hij, den morgen, na het voorval, Huizen verliet, was hij weder, als meestal, in een vest met mouwen gekleed en niettegenstaande alle nasporingen werd het bewuste kleedingstuk niet ontdekt.

In den loop der instructie schijnt men ook vermoed te hebben, dat hij, door herhaalde verandering van kleeding, zijne herkenning had willen voorkomen. Ofschoon de onder renseignement gehoorde Gerrit Das verhaalde hem zaturdag middag met een blaauw buis, hoed en klompen te hebben gezien, bleek er echter niet voldoende van eene herhaalde verwisseling van kleeding. Alleen verdient het nog opmerking, dat zekere Wympje Bunschoten, die 's nachts aan het huis van den broeder des beschuldigde slaapt, herhaaldelijk aan dezen en genen gezegd had, *dat zij er wel meer van wist, doch het niet wilde zeggen — en dat Maarten Lustig wel meer dan één buis had, enz.;* ofschoon alle deze bijzonderheden thans door haar werden ontkend. Van meer belang was de verklaring van den barbier Aert Rijk, door wien hij zich des zondags morgens vroeg had laten scheren, met *bepaalde* orde zijne bakkebaarden af te scheren. In de instructie werd deze daadzaak aanvankelijk door Lustig ontkend. Thans erkende hij ze eenigermate met bijvoeging, *dat hij het om de warmte gedaan had, daar hij in geen veertien dagen geschoren was.* Het verdient echter opmerking, dat hij zich reeds zaturdag, en dus vóór het scheren, te Huizen, en zelfs aan het huis en in tegenwoordigheid der verwonde vrouw bevonden had.

De beschuldigde had, ten einde alle verdenking van zich af te weren, verhaald, dat hij den nacht bij zijnen broeder Gerrit Lustig had doorgebragt. Hij zou daar omstreeks 11 ure gekomen zijn, toen gegeten en zich te slapen gelegd hebben, waarna hij in den vroegen ochtend van den volgenden dag, reeds vóór vier ure, zou zijn vertrokken. Het bleek dan ook uit de verklaring van dien broeder en andere getuigen, dat het geheele huisgezin, met den beschuldigde dien nacht uit 8 personen bestaande, op den grond had geslapen, dat Maarten met de anderen op den aangewezen tijd (immers naar gissing, daar er geene klok voorhanden was of gehoord werd) was gaan slapen, en dat hij bij hun ontwaken 's morgens tegen zes

---

mes bezigtigen: ook dáár ontmoette ik den geheimzinnigen vreemdeling. Het toeval bragt hem in mijne onmiddellijke nabijheid: ik strekte reeds de hand uit om hem zijn' ring weder te geven, toen het brullen des tijgers mij zoo hevig verschrikte, dat de ring mij ontviel en te midden der verscheurende dieren rolde. Terstond sprong de ridder over de schutting; de tijger schoot op hem toe: ik sloot de oogen; toen ik ze weder opende, stond de ridder vóór mij: zijn zwaard was hebloed; hij bood mij den smaragd: maar nu weigerde ik dien terug te nemen; ik zeide: « Behoud dezen ring, heer ridder, als een aandenken van het stoutmoedigste aller feiten. »

En deze zijn de eenige woorden, die ik immer tot hem sprak; nog dienzelfden avond liet ik hem, door DOUCE, beloven *Keulen* zonder toeven en voor altijd te verlaten. Hij voldeed aan mijn verzoek, en nimmer heb ik verder iets van hem vernomen. « En nu, edele graaf, weet gij alles: spreek mijn vonnis uit. Ben ik schuldig in uw oog, zoo voeg uwe veroordeeling bij die der anderen. »

« Zweer, mevrouw, » riep RAYMOND met vuur, « zweer, dat alles, wat gij zeidet, waarheid is. Zweer het op dit kruis. »

Hij bood haar zijnen degen, dien hij de punt vasthoudende.

« Ik zweer het! » hernam de keizerin, met nadruk en hare schoone blaauwe oogen ten hemel wendende.

« Welnu, zoo zweer ik bij dit zwaard, dat ik van uwe onschuld overtuigd ben, en dat ik u in uwe eer zal herstellen, indien de God der regtvaardigheid mijne bede verhoort en mijnen arm bestiert. »

Daarop verzocht de edele jongeling PRAXEDA om een harer kleinoodiën, ten bewijze, dat zij hem tot haren ridder aannam. Zij gaf hem eene gouden keten, het eenige sieraad, dat haar overig bleef.

De graaf verliet haar en keerde tot den keizer, die hem met ongeduld verbeidde.

« Vorst, » sprak RAYMOND, « de keizerin is onschuldig. Doe hare aanklagers weten, dat zij zich ten strijde gereed houden: ik wacht hen ieder afzonderlijk of gezamenlijk. »

« Ridder, » antwoordde HENDRIK IV, « zij zullen u afzonderlijk bekampen; want men zal niet zeggen, dat de verdediger eener zoo edele zaak door onedelmoedige vijanden werd bestreden. »

(*Vervolg en Slot hierna.*)

... vertrokken was. Alleen zekere Gerritje Lustig had iets van zijn vertrek vernomen, en hem gezien, toen hij het huis reeds verlaten had. Volgens deze opgaven, was het dus mogelijk dat men het huis verliet, zonder dat de overigen dit bemerkten. Deze omstandigheid was vooral van belang, omdat de beschuldigde 's nachts tusschen 12 en half een ure, en dus na den tijd, waarop hij zich te slapen zou hebben gelegd, nogmaals bij Marretje Bakker geweest is. Omstreeks elf ure had hij zich voor de vierde maal dien dag daar bevonden om de vischmandjes terug te brengen. Dit vijfde bezoek, vooral zoo laat, kwam Marretje dan ook zoo vreemd voor, dat zij bij zich zelve dacht: *wat of je hier zoo laat nog doen moet?* te meer omdat de vraag, die hij deed: *of de visch al weg was?* daarmede bedoelende, of hij die ook nog koopen kon, haar voorkwam eene gezochte vraag te zijn, daar hij reeds vier manden had gekocht. Bij die gelegenheid werd hij niet alleen door haar, maar ook door zekeren Ridder gezien, die bezig was op de visch van Honig te passen. Toen Ridder dadelijk daarop naar het huis zijns vaders ging, was het juist half een ure, zoodat de reeds opgegeven tijd van 12 à half een ure met vrij veel naauwkeurigheid kon worden bepaald. De beschuldigde echter bleef dit laatste bezoek steeds ontkennen.

Omtrent de gedragingen van den beschuldigde na het voorval komt vooral het volgende in aanmerking: Hij verliet omstreeks vier ure het huis zijns broeders, zonder afscheid te nemen of te ontbijten, en liet, bij die gelegenheid, een mandje visch achter, zoo hij voorgaf, omdat de vracht hem te zwaar was. Dit overhaaste vertrek schijnt de aandacht van Wympje Bunschoten te hebben getrokken; ten minste volgens het verhaal van een' der getuigen zou zij verhaald hebben: *dat Maarten Lustig het zeker gedaan had, want dat hij was heen gegaan, zonder als gewoonlijk te ontbijten*, ofschoon dit gesprek thans door haar werd ontkend. Even buiten Huizen, werd hij ontmoet door P. C. Bunschoten (in de wandeling Piet Servet genaamd) en nog een paar andere vischkoopers. Bunschoten had de verwonde bebloed zien komen aanloopen. Hij was dus een der eersten, die van het voorval kennis droeg, en wist ook, dat Marretje Bakker dadelijk naar Lustig gevraagd had. Dit was de reden, dat hij de kleederen van Lustig met aandacht beschouwde, om te zien of er ook bloedvlekken op waren, doch hij ontdekte niets. Opzettelijk werd dan ook met Lustig niets over het voorval gesproken. Hij scheen vermoeid en bleef met zijn' kruiwagen ten achter. Zoo kwam hij te Hilversum. Kort na den middag ontmoette hij Bunschoten weder. In diens gezelschap zijnde kwam even buiten Hilversum zijn zoon hem tegen, met de woorden: *ik ga niet naar Huizen, ze willen u daar vastzetten, je hebt iemand den kop afgesneden.* Lustig vroeg toen niet wie dat verhaalde, doch kon zijn zoon zelfs door geene dreigementen bewegen, om mede te gaan. Onder weg zeide hij tegen Bunschoten: *ik zou voor geen duizend gulden iemand den kop willen afsnijden. Er is geen haar van mijn hoofd, dat er aan denkt. Ook heb ik geen mes.* Dit laatste zeggen was vooral niet onbelangrijk, omdat het uit de verklaringen van twee getuigen bleek, dat hij bij Huizen een' tak had afgesneden, en ook wel een mes bij zich droeg, om visch schoon te maken. Te Huizen gekomen, begaf hij zich eerst naar zijn' broeder. Volgens de verklaring van Marretje Das en de vrouw van Meeuwis Kooi, zou Wympje Bunschoten hun gezegd hebben: *dat de broeders toen een vrij woord wilden hebben, en daarom de vrouw maar hadden uitgestuurd; dat zij er wel meer van wist, doch slechts eene te huislegster was, en wou, dat ze maar een ander huis had.* Wympje Bunschoten echter ontkende dit geheele verhaal. Van daar begaf hij zich naar den burgemeester en toen naar de verwonde zelve, wie hij vroeg, *of zij hem beschuldigde?* Hij scheen toen opgewonden: ten minste Marretje Backer meende, dat hij wat veel gedronken had. Zij antwoordde hem: *dat zij niemand beschuldigde; dat de dader op hem geleek; doch, dat zij niet kon zeggen, dat hij het was*, waarop hij hernam: *God beware mij, dat ik het zou gedaan hebben.* Maandag kwam hij weder te Huizen, en ontmoette toen Jan Honig, wien hij het geld voor de visch betaalde. Hij scheen toen bij het toetellen sterk te beven, en vroeg aan Honig: *of hij nu ook verder visch kon krijgen?*

Behalve deze punten, die, ten minste wat de hoofdzaak betreft, reeds in de instructie bekend waren, kwam er nog eene belangrijke omstandigheid in de debatten te voorschijn. Aaltje Molenaar, weduwe van Lambert Bogaart, was in den zaturdag achtermiddag van 's Graveland naar Huizen vertrokken. Daar zij van het voorval gehoord had, besloot zij, den eersten den besten, dien zij ontmoette, er naar te vragen. Toevallig was dit Lustig, wien zij omstreeks ten 7 ure bij Kraailo tegen kwam. Nadat zij hem (welligt door den harden wind), *herhaaldelijk* had toegeroepen, keerde hij naar haar toe en verhaalde: *de vrouw van Jan Honig is de kop afgesneden, en ik krijg er de schuld van. Het heeft wel een half uur geduurd, en is geschied met een oud stomp mes*, ZONDER PUNT. Intusschen had men bij Honig eerst zaturdag avond een mes vermist, en eerst zondag *na* kerktijd werd het mes door hun dochtertje in eene braamstruik, over den dijk gewassen, nog met bloed bevlekt, gevonden. Marretje Backer had er des vrijdags avonds visch mede schoon gemaakt, en het op eene tafel in het achterhuis laten liggen, waar het waarschijnlijk door den dader gevonden was. Dit mes nu, was juist een mes, waarvan de punt was afgebroken. Hieruit trok men dus het gevolg, dat *daags* vóór het vinden van het werktuig, waarmede de daad gepleegd was, niemand er eene beschrijving van had kunnen geven, dan alleen de dader zelf. Eerst ontkende Lustig dit gesprek; daarna zeide hij: *nu ja, ik heb het gezegd;* vervolgens trok hij die bekentenis weder gedeeltelijk in, en verhaalde, dat er alleen van een oud stomp mes gesproken was, en dat hij hiervan te Huizen had hooren spreken. Inderdaad bleek het uit twee getuigen, die op dit punt nog door den verdediger werden bijgebragt, dat er zaturdags middags een gesprek over het voorval, in tegenwoordigheid van den beschuldigde had plaats gehad; dat toen een' der aanwezenden eene beschrijving van de wonde gegeven had, en dat door een ander gezegd was: *dan zal het zeker met een oud stomp roestig mes geschied zijn.* Van de kenmerkende eigenschap, dat het een mes *zonder punt* zou geweest zijn, was echter niet gesproken.

Ten slotte moeten wij nog opmerken, dat Marretje Bakker nog den avond vóór het voorval een paar oude schoenen aan den beschuldigde ten geschenke had gegeven.

Dit waren de voornaamste bezwaren, waarop Lustig zich te verantwoorden had. Wij hebben bij de verschillende punten reeds gezien, op welke wijze de beschuldigde het gewigt daarvan zocht te verzwakken. Zijne ontkentenis omtrent bewezen en op zich zelf onverschillige feiten werd door het openbaar ministerie als een nieuw bezwaar ten zijnen laste aangevoerd.

Nadat de debatten gedurende ruim drie dagen waren voortgezet, werd de beschuldiging door den edel groot achtb. heer mr. D. C. van der Kemp aangedrongen. Het feit was, volgens den spreker, volledig bewezen; men vraagt slechts: wie is de dader? Hier moet men niet vergeten dat het feit in eene kleine gemeente is gebeurd, waar de inwoners elkander alle kennen, en dus de vermoedens meer bepaald zijn. Maar welke beweeggronden bestonden er? In het afgetrokkene was dit een raadsel: ten opzigte van den beschuldigde moest men tot gissingen zijne toevlugt nemen. Het overgeven van geld in zijne tegenwoordigheid, en vooral de twist op dien avond, in verband met zijne bedreigingen, kunnen de aanleiding geweest zijn. Ook de herkenning is volledig genoeg. Het buis met lappen viel in het oog — en waarom het bezit van dat buis ontkend, indien hij er geen oogmerk mede had? Bij dit alles komt nog zijne zonderlinge houding bij het ontmoeten van zijn' zoon. Dit is niet het gedrag van iemand, die een goed geweten heeft. — Hierbij voege men nog zijn beven des maandags en andere vermoedens. Ook zijn *alibi* heeft hij niet kunnen bewijzen: wat deed hij daar na middernacht? Waarschijnlijk kwam hij om te zien, of Honig reeds vertrokken was. Waarom vertrok hij zoo vroeg? Waarom nam hij geen afscheid? Waarom liet hij een mandje visch achter? De redenen, die hij opgeeft, zijn niet aannemelijk. Bij dit alles komt nu nog de opgave omtrent het mes *zonder punt*, eene verklaring, die niet op zich zelve staat, maar als in verband staande met andere bewezen daadzaken, wettig bewijs oplevert.

Op deze gronden requireerde zijn edel groot achtb., dat Maarten Lustig zou worden schuldig verklaard aan *poging tot moord*, en veroordeeld tot de straffe des doods.

Mr. J. W. van Romunde droeg in eene uitvoerige rede de verdediging voor. Als algemeene opmerking plaatste zijn edele op den voorgrond, dat er geen direct of volledig bewijs van schuld bestond, en dat de vermoedens alleen uit zijne ontkentenis ontstonden, doch afgescheiden daarvan geen bezwaar opleverden. De verdediger splitste zijne rede in drie deelen.

I°. Wederlegde zijn edele de omstandigheden, daadzaken of gevolgtrekkingen, tegen den beschuldigde aangevoerd. Omtrent het buis heeft Lustig *mede* nooit gewankeld, doch steeds verhaald, in een vest te zijn gekleed geweest. Doch vier getuigen hebben het gezien. Gedeeltelijk zijn zij partijdig. Bij anderen is vergissing mogelijk. De plaats, waar de lappen zouden gezeten hebben, wordt niet geheel overeenstemmend opgegeven. Men heeft dit kleedingstuk niet eens kunnen vinden; waar en hoe is het dan verdwenen? De verwonde had hem nooit in die kleeding gezien; de dader liep met ingetrokken armen: hoe ligt kan dan ook zij, zoo ontroerd als zij was, zich vergist hebben? Dit geheele argument doet daarenboven niets af zoolang het niet bewezen is, dat niemand anders een dergelijk buis bezat. — Aannemelijke redenen voor de daad heeft men, zoo als de verdediger breedvoerig aantoonde, niet kunnen opsporen. — Ook het bezwaar omtrent den tijd, vervalt als men in het oog houdt, dat de geheele tijdsbepaling geheel op gissingen berust. De verdediger trad hier in een uitgewerkt betoog, dat hij welligt vroeger dan men giste, voor de laatste maal, bij Honig gezien, en later, dan men berekende, bij zijn' broeder gekomen was. Hierdoor verviel dus het bezwaar, dat hij zou zijn uitgegaan, nadat hij zich bij zijn' broeder ter ruste had begeven. Met zijne ontkentenis van dit bezoek, bedoelt hij alleen, dat hij des nachts het huis van zijn' broeder niet heeft verlaten. De spreker trachtte vervolgens de bezwaren op te lossen, die men uit het achtergelaten mandje visch — uit zijn vertrek in stilte — uit zijn vroegtijdig verlaten van het dorp — uit het voorval met zijn zoontje — uit zijne houding — en uit het afscheren zijner bakkebaarden in de beschuldiging had aangevoerd. Wat het mes zonder punt betreft, verlieze men niet uit het oog, dat de beschuldigde moeijelijk ter spraak is — dat de getuige Moolenaar eene meening ligtelijk voor een gesprek kan hebben gehouden — dat hij niet anders bedoeld heeft dan van een stomp of verroest mes te spreken. Dat men zijne woorden niet letterlijk opvatten kan, blijkt uit zijn verhaal, *dat vrouw Honig den hals was afgesneden*, ofschoon hij wist, dat zij slechts verwond was, enz.

II°. Voerde de verdediger eenige omstandigheden ten zijnen voordeele aan: Uit de gesteldheid der plaats volgt, dat alleen een bekende de braak heeft kunnen plegen, en dat de beschuldigde daar geheel vreemd was. De pleiter gaf eene uitvoerige beschrijving van de wijze, waarop men in huis kon geraken en van de moeijelijkheden daaraan verbonden, die nog vermeerderd werden, daar het vooral in het achterhuis vrij donker was. — Waar is verder de beschuldigde tusschen half een en drie ure geweest? Opmerkelijk is het, dat hij in den ochtend door niemand is gezien, daar toch onderscheidene personen reeds vroeg bij de hand waren, en men anderen wel had zien loopen. — Dat hij geen motief had, spreekt mede ten zijnen voordeele. Had hij willen stelen, zoo als men heeft vermoed, zoo behoefde hij daarvoor niet te moorden. Ten slotte produceerde de verdediger eenige declaratoiren omtrent het goed gedrag en de moraliteit van den beschuldigde.

III°. Doch geheel subsidiair toonde de heer v. R. aan, dat, al ware hij schuldig, de qualificatie onjuist is. Er is hier slechts verwonding, geene strafbare poging tot moord. Het vereischte van art. 2 *C. P.*, dat de dader, zijns ondanks, in het volvoeren van het misdrijf verhinderd zij, ontbreekt ten eenemale. Er is hier een *delictum sui generis.* Het is onbewezen, dat de dader alleen door haren tegenstand zou verhinderd zijn. Hij kan ook door andere omstandigheden in de volvoering zijn belet. Welligt heeft het zien van bloed berouw in hem doen ontstaan, en heeft hij vrijwillig de verdere volvoering van het misdrijf laten varen, enz.

De regtbank heeft, zoo als reeds gemeld is, den beschuldigde schuldig verklaard aan poging tot moord, en veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren binnen Amsterdam, door het ophangen aan eene galg.

VERKOOPING VAN SCHEPEN.

Maandag 28 September 1840, in de Nieuwe Stads-Herberg, aan het Y.

Eene nieuw vertimmerde Vlotschuit, gemeten op 50 Tonnen; door absentie van den Verkooper, op de Veiling uitgesteld geworden.

Een welbezeild Driemast Schooner Kofschip, *Nicolaas Johannes*, Kapitein K. IJ. Parma; gemeten op 244 Tonnen. — *f* 7,900. In Slag *f* 100. Opgeh.

Advertentiën.

(7012) **Amortisatie-Syndicaat.**

RENTE-BETALING OP HET GROOTBOEK DER NATIONALE SCHULD, rentende Vijf ten Honderd in het Jaar, over het Halfjaar, verschenen op den Eersten October 1840; in de maand October 1840 en vervolgens.

GROOTBOEK, GEVESTIGD TE *AMSTERDAM.*

Van *Donderdag* den Eersten October 1840, tot *Vrijdag* den Negenden October daaraanvolgenden.

Op het Eerste Bureau.		*Op het Derde Bureau.*	
Lett.		Lett.	
A.	Inschr. N°. 1 tot het laatste N°.	*L.*	Inschr. N°. 1 tot het laatste N°.
B.	—— » 1 » —— »	*M.*	—— » 1 » —— »
C.	—— » 1 » —— »	*N.*	—— » 1 » —— »
D.	—— » 1 » —— »	*O.*	—— » 1 » —— »
		P.	—— » 1 » —— »
		Q.	—— » 1 » —— »
		R.	—— » 1 » —— »
Op het Tweede Bureau.		*Op het Vierde Bureau.*	
Lett.		Lett.	
E.	Inschr. N°. 1 tot het laatste N°.	*S.*	Inschr. N°. 1 tot het laatste N°.
F.	—— » 1 » —— »	*T.*	—— » 1 » —— »
G.	—— » 1 » —— »	*U.*	—— » 1 » —— »
H.	—— » 1 » —— »	*V.*	—— » 1 » —— »
J.	—— » 1 » —— »	*W.*	—— » 1 » —— »
K.	—— » 1 » —— »	*X.*	—— » 1 » —— »
		Y.	—— » 1 » —— »
		Z.	—— » 1 » —— »

Vervolgens alle Werkdagen, van Maandag den Twaalfden October 1840, tot den Vijftienden Februarij 1841 ingesloten, (*met uitzondering van des Zaturdags*), op alle de vorenstaande Nommers van Inschrijvingen, zonder eenig onderscheid. Overeenkomstig aan Art. 19 van het Koninklijk besluit van den 18 Mei 1818 (*Staatsblad* N°. 24), voor *de tiende of laatste maal*, het Halfjaar verschenen geweest *op den Eersten April* 1836.

Aldus geregeld te AMSTERDAM, den 15 September 1840.

De Permanente Commissie uit het Amortisatie-Syndicaat
C. H. VAN GRASVELD, *Voorzitter.*
VAN HOYTEMA, *L. S.*

(7013) H. MONTAUBAN VAN SWIJNDREGT, F. VAN DAM en F. N. MONTAUBAN VAN SWIJNDREGT,
MAKELAARS, residerende binnen *Rotterdam*,
zullen, in hunne qualiteit, op order van hunne Meesters,
op *Woensdag* den 7den *October* 1840,
des middags ten 12 ure, in de Zaal op de Scheepmakershaven, wijk A, n°. 458, in het openbaar Veilen en Verkoopen, bij Kavelingen:

Eene puike Partij *Zweedsche* GREENEN en VUREN PLATEN, van onderscheiden lengten, liggende in een Pakhuis van het Pand aan het einde van de Nieuwe Maaslaan, over Boschland, en zijn aldaar daags vóór en des ochtends van de verkooping voor een ieder zigtbaar. Nadere informatie en Notitie te bekomen bij de Makelaars.

(7014) *Rijn- en IJssel-*
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand OCTOBER 1840.

Van Amsterdam naar Kampen, behalve Dingsdags, dagelijks, 's morg. 7 ure.
» Kampen » Amsterdam, » Dingsdags, dagelijks, 's nam. 3 »
» » » Arnhem, Maandags, Donderdags en Zaturdags, 's morgens 7 »
» Arnhem » Kampen, Zondags, Woensdags en Vrijdags, 's morgens 8 »
» » » Keulen, Zondags en Dingsdag, 's morgens 6 »
» » » Dusseldorp, Vrijdags, 's morgens 6 »
» Keulen » Arnhem, Dingsdags en Donderdags, 's morg. 8 »
» Dusseldorp » » Zaturdags, 's morgens 11 »

Dadelijk na de aankomst der Stoomboot van Amsterdam te Kampen, in correspondentie met eene Diligencedienst over Zwolle naar Deventer, Zutphen, Almelo, Enschede, Oldenzaal en Groningen, welke ook weder op geschikte uren van deze plaatsen afrijdt, om vóór het vertrek der Stoomboot naar Amsterdam, te Kampen aan te komen. De Dienst van Amsterdam naar Dusseldorp en Keulen, of van Keulen en Dusseldorp naar Amsterdam, wordt in drie dagen afgelegd, terwijl de Booten, bij op- en afvaart, te Arnhem en Kampen overnachten.

(7015)
CIRQUE ROYA[L]
ONDER DIRECTIE VAN DEN HE[ER]
F. E. Blond[in]

Staande op de *Nieuwe Markt* alhier.
Woensdag 30 Sept., aanvang des avonds ten half negen ure pre[cies]
BUITENGEWOON BRILLANTE
Exercitiën in de Rijdkunst
Gevolgd door:
EENE GROOTE PANTOMIME EQUESTRE,
met al deszelfs
TOONEELMATIGEN TOESTEL.
De Prijzen der Plaatsen zijn als volgt:
1ste Rang *f* 1.40; 2de Rang 90 Cents, en 3de Rang 50 Cents.

TOT SLUITING.
Keizerlijk Russische Pantomimisten.
(7016) Onder Directie van den heer
C. LEHMANN,
In den Nieuwen Schouwburg op het Amstelveld.
Op Woensdag den 30 September, ten half 9 ure,
DE TOOVER-GODIN.
Beschermster van Arlequin
Groot Toover-Ballet in 2 Bedrijven, met lachverwekkende Metamorp[hosen] en gracieuse Dansen.
Tusschenbeiden:
Gracieuse Acrobatische Exercitiën,
door de Familie LEHMANN.
Buitengewone Gymnastie,
door de Heeren SEYMOUR, BOLLENO, ANDERSON en JAMES.
DE ROMEINEN EN GRIEKEN,
Voorstellende geschiedkundige Kunst-tafereelen, nabootsende de marmer[en] beelden van *Canova*, ten uitvoer gebragt door de Familie BOLLENO.
Op vererend Verlangen:
GRAND PAS DE DEUX STYRIËN,
in SPAANSCH NATIONAAL COSTUUM, gedanst door de Jonge Juffrouw[en]
ADELAÏDE en MATHILDA LEHMANN.
Het Spectakel zal aanvangen met:
DE DORPS-LIST.
Kluchtig Ballet-Pantomime in één Bedrijf, gevariëerd met nieuwe Sc[...]
De DIRECTEUR en zijn bijhebbend Gezelschap betuigen hiermede h[un] opregten dank voor de welwillende toejuichingen, alsook voor het voo[rtdu]rend ruim bezoek, waarmede alle hunne Voorstellingen vereerd zijn worden. C. LEHMANN.

(7017) **TROUPE ORICHALCIENNE**
eenigste waardige mededingster der BEDOUINEN,
onder Directie van den Heer
MISTRORIGO,
in de groote geheel nieuw opgebouwde Tooneelmatig ingerigte en brill[ant] gedecoreerde Tent, staande op de Kaasmarkt, te *Amsterdam.*
Woensdag-Avond eene luisterrijke Voorstelling, bestaande in PANTO[MIMES] à GRAND SPECTACLE, ACROBATISCHE EXERCITIëN, INDIAANSC[HE] GYMNASTIEK, op de wijze der *Arabieren* en *Africanen*, ALCIDISC[HE] EXERCITIËN, naar de wijze der *Oude Romeinen*, EQUILIBRES AËRI[ENS] enz., enz.
La Grande Dame,
Uitgevoerd door de Eerste Koorddansers.
De Molen van *DON QUICHOT*,
Arabische Voorstelling.
TOT SLOT:
Eene Eerste Voorstelling van:
ROBERT,
Nieuw Groot Ballet, in Zes Tafereelen.
De fraaiheid en luisterrijke inrigting van zijne geheel nieuwe Tent, [...] rijke en schitterende Costumes, gepaard met een uitstekend goed en welbe[zet] Orchest, zullen bijdragen om het oog van den Kunstkenner te boeijen.
ALLE AVONDEN GROOTE VERSCHEIDENHEID EN AFWISSELING IN DE VOORSTELLINGEN.
De Plaatsen kunnen besproken worden aan het Locaal van 's mor[gens] 10 tot 's namiddags 6 ure. *Aanvang des avonds ten 8½ [...]*
MISTRORIGO.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Woensdag 30 September 1[840] DE BRUID VAN VREELAND, OF WIE IS DE BRUIDEGOM? Blijspel, in [...] Bedrijven, naar aanleiding van het Hoogduitsche stuk van *J. F. von W[...]senthurm* voor het Hollandsch Tooneel bewerkt, door den Heer *G. J. [...]bol.* Gevolgd door: DE VERHUIZING VAN PANTALON, OF DE STOOM-A[R]QUIN, Nieuw groot Ballet-Pantomime, door den Balletmeester *A. P. [...] van Hamme*, Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*, Muzijk voor [...] Finale van den Heer *L. A. Kleine.* *Ten zes Ure op het Tooneel.*

Verwacht binnen kort: DE GELOFTE, Romantisch Zangspel, in drie [Be]drijven, door den Heer *F. J. de Wit;* Muzijk van den Heer *W. S[...]* nooit vertoond.

THEATRE FRANCAIS. *Sous la direction de Mr. Ba[...]* Jeudi 1 Octobre 1840. Une représentation de: LES FOLIES AMOUREUSES, Comédie en 3 Actes et en Vers, de *Regnard.* Suivi d'une représentation [de] LE GAMIN DE PARIS, Comédie-Vaudeville en 2 Actes, de *Mrs. Ba[yard]* et *van der Bruck.* *On commencera à 7 heures précises.*

HOOGDUITSCHE SCHOUWBURG, in de Amst[el]*straat. Tot Sluiting van het Tooneel*, op Woensdag den 30 September 1840. JOHN, OF DE KLOKLUIDER VAN DE ST. PAULUS KERK, Tooneelsp[el] in vier Bedrijven, voorafgegaan door een Voorspel (*Prologue*), naar [het] Fransch van *M. J. Bouchardy*, door den Heer *M. J. Ruffa;* versierd [met] twee geheel nieuwe, door den Tooneel- en kunstschilder *B. J. van [...]* voor den Hoogduitschen Schouwburg vervaardigde Decoratiën, voorstelle[nde] twee Gothique zalen. Dit Tooneelspel is nooit alhier, maar op onderscheid[ene] plaatsen met den meesten bijval vertoond. Tot slot: DE PLEEGZOON, B[lij]spel met Zang, in één Bedrijf, naar het Fransch van *Rougemont, Bra[...]* en *van der Burch*, mede nooit alhier vertoond.

Aanvang ten Zes Ure.

Wij betuigen hiermede tevens onzen dank aan het geëerde Amsterda[msch] Publiek, voor deszelfs luisterrijke opkomst gedurende onze voorstelling[en] en den buitengewonen bijval, die ons op nieuw ten deele is gevallen [en] bevelen ons voortdurend in het aandenken van het Achtbaar Stadsbe[stuur] en der Tooneelkunst minnaren aan. *Met ware achting,*
HOEDT EN BINGLEY.

SALON DES VARIÉTÉS, in de *Nes.* Woensdag [...] 30 September 1840. *Eene tweede voorstelling* van: HET PARADIJS [...] MAHOMET, Blijspel met Zang, in één Bedrijf, naar het Fransch *Le P[ara]dis de Mahomet*, versierd met nieuwe Costumes en daarin voorkome[nde] Dans. Na hetzelve: DE REGEMENTSKINDEREN, Blijspel met Zang, in [...] Bedrijven, naar het Fransch *Les Enfans de Troupe.*

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.
Aanvang ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.